

عبد القادر جیلانی

حضرت اعظم

خصوصیات و برکات

روایات و احادیث حضرات ائمه اطهار
درباره حضرت بقیہ اللہ الاعظم
و زمان غیبت و ظهور آن حضرت

علی محمد مبشر

خصوصیات و برکات

حضرت ولی عصر علیہ السلام

روایات و احادیث حضرات ائمه اطهار علیهم السلام در باره
حضرت بقیة الله الا عظم عجل الله فرجه و زمان غیبت و ظهور آنحضرت

تالیف علی محمد بشر

اللهم صل على محمد و آل محمد

و عجل فرجهم و اهلك اعدائهم

■ خصوصیات و برکات حضرت ولی عصر (صلوات الله علیه)

* مؤلف: حجت الاسلام علی محمد مبشر

* ناشر: موسسه فرهنگی انتشاراتی طوبای محبت

* گرافیک: واحد رایانه‌ای طوبای محبت

* چاپ: کوثر

* چاپ اول: ۳۰۰۰ نسخه

* پاییز: ۱۳۸۶

* بها: ۱۰۰۰ تومان

مرکز پخش:

قم: خیابان شهدا (صفائیه) - کوی ۲۴ (ممتاز) - دفتر انتشارات طوبای محبت

تلفن: ۷۸۳۲۱۴۳ - ۰۹۱۲ ۲۵۳ ۴۹۶۷

شابک: ۹۶۴-۸۸۹۴-۳۸-۷

کلیه حقوق محفوظ می‌باشد

تقدیم بہ پیشگاہ

سید و سرور ما
تنہا یادگار پیامبر ﷺ

عزیز دل امیر المؤمنین علیہ السلام
یوسف و غریب فاطمہ علیہما السلام

مستقم خون سالار شہیدان
حضرت حجۃ ابن الحسن المہدی
علیہ السلام

فهرست مطالب

پیشگفتار..... ۱۱

بخش ۱

چهره ولی نعمت و نگاهی به زمان غیبت

به یمن او ماسوی الله روزی می خورند..... ۱۵

شمایل حضرت مهدی علیه السلام همانند رسول خدا صلی الله علیه و آله..... ۱۶

امتیاز نور آن حضرت علیه السلام..... ۱۹

بشارت به حضرت مهدی علیه السلام..... ۲۱

رسول الله صلی الله علیه و آله شادان و خندان..... ۲۳

صبر و پایداری در زمان غیبت..... ۲۵

ممتازترین مردم در زمان غیبت..... ۲۸

بشارت و هشدار..... ۳۲

اوضاع عمومی نسبت به دین در دوره آخرالزمان..... ۳۵

اوضاع مردم در زمان غیبت..... ۳۷

- آیا می‌دانیم که در قرآن چه بشارت‌ها برای ظهورش داده شده؟ ۳۹
- ندای آسمانی مقارن ظهور ۴۰
- انتظار فرج و ثواب انتظار ۴۳
- اجر صابران در این امر ۴۴
- مژده خداوند به بندگان خاص ۴۶
- ثابتین در ولایت ائمه علیهم السلام در زمان غیبت ۴۸
- دوستان حضرت مهدی علیه السلام رفیقان رسول خدا ﷺ ۵۱
- لطف امام زمان علیه السلام و وظیفه ما ۵۵

بخش ۲

حضرت ولی عصر علیه السلام و برکات ظهور او

- آرامش و کامل شدن عقل با ظهور حضرت مهدی علیه السلام ۶۱
- ظهور و قدرت او ۶۲
- امام زمان با افتداترین شخص عالم ۶۶
- عزت مؤمنین می‌آید ۶۸
- پنان غریبان ۶۹
- ذخیره تمام نشدنی الهی ۷۱
- حق، تشنه اوست ۷۳
- بر طرف شدن آتش گناه ۷۴
- افلاک در زمان ظهور ۷۵
- یاری رساندن ملائکه و جن به حضرت هنگام خروج ۷۶
- رفتن و حشت و نفرت از میان حیوانات ۷۸
- زنده شدن بعضی از بزرگان و اصحاب هنگام خروج ۸۰
- ظاهر شدن گنجها و ذخایر زمین با ظهور حضرت مهدی علیه السلام ۸۰

بخش ۳

عاقبت و استغنائی خلق به نور امام زمان علیه السلام

- ۸۵ وفور نعمت الهی
- ۸۸ طول عمر اصحاب و انصار آن حضرت
- ۸۹ زدودن عاهات و بلايا از مؤمنين
- ۹۱ رفع شدت در جامعه
- ۹۲ قوی بودن اصحاب آن حضرت
- ۹۳ نیت و فکر
- ۹۴ استغنائی خلق از نور آفتاب به نور آن جناب علیه السلام
- ۹۵ پرچم پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در دست حضرت مهدی علیه السلام
- ۹۸ زره پیامبر خدا صلی الله علیه و آله اندازه قامت شریف امام زمان علیه السلام
- ۹۹ پر شدن تمام روی زمین از عدل و داد
- ۱۰۰ فروتنی و تواضع
- ۱۰۲ حکم فرمودن در میان مردم به علم امامت

بخش ۴

وقایع زمان ظهور

- ۱۰۷ فرود آمدن شمشیرهای آسمانی
- ۱۰۹ بیرون آمدن دو نهر از آب و شیر در پشت کوفه
- ۱۱۰ نزول حضرت عیسی علیه السلام برای یاری امام عصر علیه السلام
- ۱۱۴ خطبه مهم پیامبر صلی الله علیه و آله در حجة الوداع، غدیر خم
- ۱۱۶ افق جمال دوست
- ۱۲۶ زمان بر طرف شدن گناهان
- ۱۲۶ شکر الهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين،
سيدنا ومولانا أبي القاسم المصطفى محمد ﷺ وعلى أهل بيته
الأطهرين الأنجيين، لا سيما الحجة بن الحسن المهدي عجل الله تعالى له فرجه
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين من الآن إلى قيام يوم الدين

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ
وَ عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَ لِيّاً
وَ حَافِظاً وَ قَائِداً وَ ناصِراً وَ دَلِيلاً وَ عَيْناً حَتَّى تُشْكِنَهُ
أَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلاً.

حمد و ثنای بی پایان، خداوند متعال را باد که به حق او سزاوار حمد
می باشد. او که راه راست را به وسیله محمد و آل او ﷺ به ما نشان داد و
ما را در صراط حضرات اهل بیت عصمت و طهارت قرار داد و از
نعمت ولایت حضرات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ ما را بهر مند
نمود.

سپیده دم صبح ظهور حجت خدا، یوسف زهرا ﷺ یعنی حضرت

مهدی علیه السلام روز آرامش عالم هستی و سرور و خوشحالی اهل ایمان در تمام صحنه گیتی و روز بر طرف شدن ظلمت شب طولانی غیبت و بر طرف شدن پوشش تاریک جهل و جهالت در همه عالم می باشد.

روزی که نا آرامی هایی که در تمام ذرات عالم که به وسیله ظلم و جنایت ستمگران ایجاد شده بر طرف گردد.

در آن روز با شکوه گیاهان، درختان، بیابانها، کوهها، دشت و شهرها و دریاها آرامش پیدا خواهند کرد و عالم با تربیت ظهور حضرتش سامان می گیرد.

روزی که مشارق تا مغارب زمین پر از عدل و داد می گردد. روزی که تسلط ستمگران بر داشته می شود و دست رحمت الهی امام زمان علیه السلام بر سر بندگان الهی کشیده می شود.

روزی که دست با کفایت حضرت مهدی علیه السلام نعمت های الهی را ظاهر می کند. روزی که حتی اهل قبرستانها و اهل قبور مؤمنین هم مسرور و خوشحال خواهند بود.

امیدواریم که هر چه زودتر آن روز با عظمت و زمان با عزت فرا رسد و شاهد سرور و خوشحالی حضرات اهل بیت علیهم السلام و تمام انبیاء و اولیاء و مؤمنین باشیم و از نعمت با عظمت ظهور حضرتش بهر مند گردیم و کفر و ظلمت نابود و پرچم حضرت مهدی در تمام جهان بز افراشته شود ان شاء الله.

قم؛ جوار پاک حضرت فاطمه معصومه علیها السلام

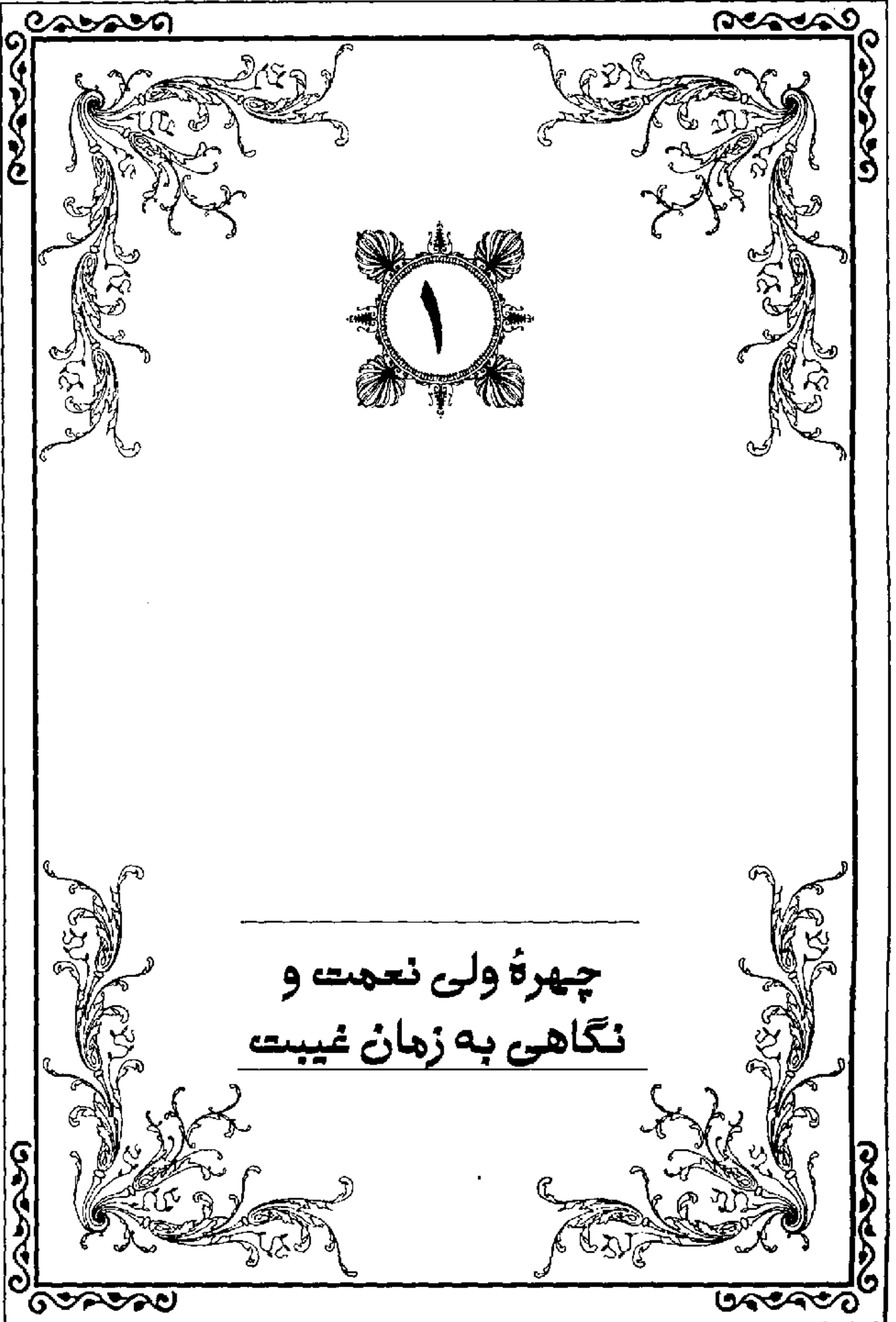
سالروز شهادت بی بی حضرت رقیه علیها السلام

صفر ۱۴۲۷

علی محمد مبشر

چهرهٔ ولی نعمت و
نگاهی به زمان غیبت

به یمن او ماسوی الله روزی می‌خورند

باید توجه داشت آنچه نعمت، خیرات و برکات برای ما و مخلوقات عالم از طرف حضرت پروردگار متعال سرازیر می‌گردد، واسطه فیض آنها حضرت ولی عصر علیه السلام می‌باشد و ماسوی الله آنچه از روزی‌های گوناگون متنعم می‌گردند به خاطر وجود و به یمن وجود ذی‌جود حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌باشد.

همچنان که در دعای عدیله آمده:

وَ بِیْمَنِهِ رِزْقَ الْوَرَى، وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ

به یمن وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداء همه خلق عالم روزی می‌خورند و برقراری زمین و آسمان به سبب اوست.

بنابراین وقتی خود تدبّر و تفکر نموده و انصاف به خرج بدهیم می‌یابیم که همه نعمت‌های ما و آرامش خود و اهل ما به خاطر وجود مبارک حضرت ولی عصر علیه السلام می‌باشد.

زمانی که به وجود او آسمان و زمین برقرار و ثابت باشد. در نتیجه به وجود او ما آرامش داریم و آنچه نعمت در اختیار ماست، برای ما لذت می‌بخشد به برکت او می‌باشد.

اکنون ولی نعمت خود را با دعا یاد می‌کنیم و می‌گوییم: خداوندا! به حق محمد و آل محمد علیهم السلام در فرجش تعجیل فرما و قلب مبارکش را با مزده ظهورش شفا مرحمت فرما.

شمایل حضرت مهدی عج همانند رسول خدا ص

اکنون به فرمایش مولایمان گوش جان داده و امام زمانمان را بیشتر شناخته و وظیفه خود را از فرمایش حضرت پیامبر گرامی اسلام ص می‌یابیم.

حضرت امام صادق عج، از پدرش، او از جدش این گونه روایت می‌نماید:

حضرت رسول خدا ص فرمود: قائم عج از اولاد من است، نامش نام من و کنیه‌اش کنیه من، شمائلش شمائل من و سنتش سنت من است. مردم را بر دین من و او می‌دارد، و ایشان را به کتاب خدا دعوت می‌کند.

کسی که اطاعت او را کند، اطاعت من کرده، و کسی که مخالفت او نماید، مخالفت مرا نموده. هر که در حال غیبت، او را انکار نماید مرا انکار کرده است، کسی که او را تکذیب کند مرا تکذیب کرده، هر که او را تصدیق نماید مرا تصدیق نموده است.

به خدا شکایت می‌کنم از کسانی که مرا در امر وی تکذیب می‌نمایند و قول مرا در خصوص او انکار و اُمت مرا از طریقه او گمراه می‌کنند؛

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾^{۱، ۲}

کسانی که ظلم نمودند بزودی خواهند دانست که به چه کیفرگاه و دوزخی بازگشت می‌کنند.

۱. شعراء: آیه ۲۲۷.

۲. مهدی موعود عج: ۱/۱۲۴، کمال الدین: ۲/۴۱۱ ح ۶.

همچنین حضرت امام محمد باقر علیه السلام، می فرماید:

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: مهدی از اولاد من است، او را غیبت و حیرتی می شود که اُمّت‌ها در خصوص او گمراه می شوند.
پس ذخایر و موارث انبیا را می آورد، زمین را پر از عدل می کند، چنانکه پر از ظلم و جور گردیده است.^۱

آیا ما به چنین امامی توجه داریم؟ آیا درباره او چه کار انجام داده و انجام می دهیم؟

آیا برای ظاهر شدن وجود مقدّس و مبارک کوشش داریم؟
آیا کسی که واسطه فیض بین ما و حضرت احدیّت است، برای تشریف فرمایی او و دیدارش کاری انجام می دهیم؟

راستی آیا از نعمت‌هایی که به وسیله خود حضرت شامل حال ما گردیده برای خود او استفاده می نماییم؟

آیا از مال و ثروت و قدرت و مقام برای او کاری انجام می دهیم؟ و آیا از ولی نعمت خود تشکر می نماییم؟

آیا به ولی نعمت خود احترام می گذاریم؟
آیا او را صاحب حق می دانیم؟

آیا منکرین او را منکر خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله می دانیم و آیا با دشمنانش دشمن هستیم و از آنها بیزاری می جوییم؟

آیا تصدیق کنندگان او را تصدیق کننده گان رسول خدا صلی الله علیه و آله می دانیم؟

آیا با دوستان او دوست و به آنان محبّت می نماییم؟

آیا با شعائر حضرت مهدی علیه السلام موافق و به تبلیغ و ترویج او عشق داریم و او را به دیگران معرفی می‌نماییم؟
 آیا برای فرج و ظهور او دعا می‌کنیم؟
 آیا به درد دل او توجه داریم و درد او را درک می‌کنیم؟ و آیا به دنبال اجرا شدن حق به دست ولی الله الأعظم علیه السلام هستیم و تکلیفمان را جویا و نسبت به حضرتش انجام وظیفه می‌نماییم؟
 به راستی سزاوار است که هر چه بیشتر کوشا بوده و حضرتش را یاری نماییم و همچنین مشتاق جمال او بوده و انتظار ظهورش را داشته باشیم.
 زیرا که او قائم بر حق و بر قرار کننده عدالت و قلع و غم کننده ظلم در عالم است و اوست که وصی دوازدهم حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و شبیه‌ترین مردم به جد بزرگوارش می‌باشد.
 اوست که پیامبر گرامی اسلام حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره‌اش فرمود:

مهدی علیه السلام ... شبیه‌ترین مردم به من در خلق و خلق است...^۱
 در کتاب کفایه الأثر آمده که حضرتش فرمود:
 ... پدر و مادرم، فدای همانم من و شبیه موسی بن عمران...^۲
 حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

... نهم از امامان که از صلب حسین اند، قائم اهل بیت من و مهدی امت من است و شبیه‌ترین مردمان به من در شمایل و افعال و گفتار است...^۳

۱. کمال الدین: ۲۸۶/۱، نجم الثاقب: ۱۳۳.

۲. بحار الأنوار: ۳۳۷/۳۶، نجم الثاقب: ۱۳۴، کفایه الأثر: ۱۵۶.

۳. کمال الدین: ۲۵۸/۱، نجم الثاقب: ۱۳۴ از غیبت.

امتیاز نور آن حضرت ﷺ

سرور کائنات حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:
 چون مرا عروج به معارج سماوات فرمودند، به سدره المنتهی
 رسیدم. خطاب از حضرت رب الارباب رسید که: یا محمد!
 گفتم: لَبیک! ای پروردگار من!
 خداوند عالمیان فرمود:

ما هیچ پیغمبری به دنیا و اهل دنیا نفرستادیم که ایام حیات و نبوت
 او منقضی شود، الا آن که بر پای داشت به امر دعوت، و به جای خود
 و برای هدایت امت پس از خود، وصی خود را به جهت نگاهبانی
 شریعت قرار داد و ما علی بن ابی طالب را خلیفه تو و امام امت تو،
 بعد حسن و حسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن
 محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن
 محمد و حسن بن علی و حجة بن الحسن - صلوات الله علیهم اجمعین - را
 قرار دادیم. ای محمد! سر بالاکن!

چون سر بالا کردم، انوار علی و حسن و حسین و نه تن از فرزندان
 حسین را دیدم و حجّت را دیدم در میان ایشان می درخشید که گویا
 ستاره‌های درخشنده است.

خدای تعالی فرمود:

اینها خلیفه‌ها و حجّت‌های منند در زمین و خلیفه‌ها و اوصیای تو نیز
 بعد از تو. خوشا به حال کسی که ایشان را دوست دارد و وای بر کسی
 که ایشان را دشمن دارد!^۱

در روایت دیگری آمده حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:
در شبی که مرا به جانب آسمان بردند، خداوند جلّ جلاله
فرمود:

«أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ...»^۱

گفتم: وَ الْمُؤْمِنُونَ.

فرمود: راست گفתי ای محمد! چه کسی را خلیفه گذاشتی در میان
امت؟

گفتم: بهترین امت را.

فرمود: علی بن ابی طالب؟!

گفتم: بلی! ای پروردگار من!

خدای تعالی فرمود:

... من خلق کردم تو را و علی و فاطمه و حسن و حسین و ائمه از اولاد
او را، از اصل نوری از نور خود خلق نمودم.

و پرسید: ای محمد! آیا دوست داری که ایشان را ببینی؟

گفتم: بلی! ای پروردگار من!

فرمود: به جانب راست عرش التفات کن.

چون نگاه کردم، دیدم علی و فاطمه. حضرتش شمر دند تا حسن بن
علی (یعنی امام عسکری علیه السلام)، ... ایستاده بودند و نماز می کردند و در
میان ایشان، مهدی علیه السلام می درخشید، چنان که گویا ستاره درخشیده
بود.^۲

۲. نجم الثاقب: ۱۴۱.

۱. سورة بقره: آیه ۲۸۵.

بشارت به حضرت مهدی علیه السلام

مژده حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را از بیان شیرین و شیوای حضرت امام صادق علیه السلام می شنویم.

حضرت ابو عبدالله علیه السلام فرمود:

هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه و آله در بقیع نشسته بود، علی علیه السلام نزد آن حضرت آمد و سلام کرد. پس آن حضرت او را در دست راست خود نشانید. بعد از آن جعفر بن ابی طالب آمد و پیامبر را جستجو کرد. گفتند: در بقیع است.

پس به بقیع آمد بر آن حضرت سلام کرد، حضرت او را در طرف دست چپ جا داد. بعد از آن عباس آمد و پیامبر را جستجو کرد. گفتند: در بقیع است پس به نزد آن حضرت آمد، حضرت او را در پیش روی خود نشانید. بعد از آن پیامبر به امیرالمؤمنین علیه السلام توجه نموده (و) فرمود:

یا علی! آیا می خواهی که بشارتی به تو بدهم؟

گفت:

بلی یا رسول الله.

آن حضرت فرمود:

جبرئیل علیه السلام اندک زمانی پیش از این نزد من بود و به من خبر داد که قائمی که در آخر زمان خروج می کند زمین را پر از عدل می کند، چنان که پر از ظلم و جور شده، از ذریه تو و از ولاد حسین است.

در این هنگام علی علیه السلام عرض کرد:

به ما هیچ خیر نمی‌رسد مگر از دست تو و به توسط تو.
بعد از آن حضرت به جعفر روی آورده به او فرمود که:

آیا می‌خواهی که به تو مزدهای بدهم؟

عرض کرد: بلی یا رسول الله.

آن حضرت فرمود:

جبرئیل اندک زمانی پیش از این در نزد من بود و به من خبر داد
کسی که بیرق^۱ را به قائم^{عجله} می‌دهد از ذریه تو است، آیا او را
می‌شناسی؟

عرض کرد: نه، آن حضرت فرمود:

او کسی است که روی او مانند دینار است، دندانهایش مثل منشار^۲ و
شمشیرش مانند سوخته آتش است، با ذلت داخل کوه می‌شود و با
عزت بیرون می‌آید، جبرئیل و میکائیل او را محافظت می‌کنند.

بعد از اینها روی به عباس نمود و فرمود:

یا عم پیامبر! آیا خبر بدهم به تو چیزی را که جبرئیل به من خبر داده؟

عرض کرد: بلی یا رسول الله.

فرمود:

جبرئیل گفت: وای بر ذریه تو از جور اولاد عباس.

او گفت: یا رسول الله! من بعد از این از معاشرت زنان اجتناب می‌کنم.

آن حضرت فرمود:

خدا از چیزهایی که شدنی است، فارغ گردیده، یعنی قضای او بر آنها
جاری گشته، تغییر و تبدیل نخواهد یافت.^۳

۱. پرچم. ۲. اشاره به مساوی بودن دندان‌ها.

۳. مهدی موعود^{عجله}: ۱/۱۲۸.

رسول الله ﷺ شادان و خندان

اینک به فرمایش حضرت امام صادق علیه السلام درباره مسرور بودن حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله توجه می‌نماییم:

در کتاب «کافی» از معاویه بن عمار، او از ابی عبدالله امام صادق علیه السلام روایت نموده، که حضرتش فرمود:

روزی پیامبر صلی الله علیه و آله شادان و خندان بیرون آمد. مردم عرض کردند: یا رسول الله! خدا تو را شاد و خندان گرداند.

آن حضرت فرمود:

روزی و شبی نمی‌شود مگر آنکه آن روز و آن شب مرا از خدا تحفه‌ای می‌رسد. آگاه شوید که پروردگار من امروز تحفه‌ای برای من فرستاد که مانند آن را پیش از این نفرستاده بود.

بدرستی که جبرئیل آمد و به من سلام رسانید و گفت: یا محمد! خدا از بنی هاشم هفت نفر را برگزید که مانند ایشان را در زمان گذشته خلق نکرده، و در زمان آینده هم خلق نخواهد کرد.

یا رسول الله! تو سید پیامبرانی، و علی بن ابی طالب و صی تو سید اوصیا است، و حسن و حسین دو سبط تو سید اسباط اند، و عمویت حمزه سید شهدا است، و جعفر طیار پسر عم تو در جنت با ملائکه هر جا که می‌خواهد طیران می‌کند، و از شما است قائمی که در پشت سرش عیسی بن مریم نماز می‌کند، در وقتی که خدا او را به زمین فرود می‌آورد. او (قائم) از ذریه علی و فاطمه و از اولاد حسین است.^۱

آیا جایی که رسول خدا ﷺ شادان و خندان است، نباید ما درباره مهدی او شاد باشیم و آرزوی آن روز موعود را داشته باشیم و همّت بگماریم که آن روز شادی فرارسد و با دعا و التماس به درگاه خداوند شادی ائمه علیهم السلام را بخواهیم و در شادی آنان کوشا باشیم.

پس با آمدن حضرت مهدی علیه السلام پیغمبر خدا ﷺ و ائمه علیهم السلام شاد می گردند و همچنانکه خودشان فرمودند در شادی ما شاد باشید، برای آمدن حضرت مهدی علیه السلام و ظهورش شاد باشیم و بی میل نباشیم، بلکه برای آن روز موفور السرور رغبت نموده و خوشحال باشیم و خودمان امیدوار و دیگران را به آن روز باشکوه، امیدوار نماییم.

صبر و پایداری در زمان غیبت

اکنون به فرمایش حضرات امامان معصوم علیهم السلام با تمام وجود توجه نموده و نیروی صبر و پایداری را می‌یابیم.

ابن اعثم کوفی در کتاب «فتوح» از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که، آن حضرت فرمود:

خیر باشد طالقان را بدرستی که برای خدا در آن جا خزینه‌ها می‌باشد که از زر و سیم نیستند، ولی در آن جا مؤمنین هستند که خدا را شناخته‌اند، که شناخت حقیقی است، ایشان هم در آخر زمان یاری‌کننده مهدی هستند.^۱

مرحوم شیخ کلینی ... از جابر نقل نموده که حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

... باید قوی شما به ضعیف شما یاری کند و باید غنی شما به فقیر شما اعانت نماید و هر یک از شما به برادران دینی خود نصیحت و خیر خواهی کند، چنانکه از برای خود خیر می‌خواهد و اسرار پنهانی را پنهان دارد و مردم را برگردنهای ما سوار نکند و به امر ما آنچه از ما می‌رسد نظر کند و در آن تأمل نماید.
اگر آن را موافق قرآن دید عمل کند و اگر مخالف یافت رها کند و اگر امر برای او مشتبه شود، یعنی نداند که موافق است یا مخالف، توقف نماید و به ما رجوع کند تا آنکه از برای او شرح نماییم.
به طوری که از برای ما شرح شده است.

پس چون به وصیت ما عمل نمودید، از آن تجاوز نکردید هرگاه پیش از ظهور قائم وفات نمایید به منزله شهید بوده باشید و هرکس که قائم (عج) ما را دریابد و در پیش روی او کشته شود او را اجر دو شهید باشد و اگر در پیش روی او یک نفر از دشمنان ما را بکشد اجر بیست نفر شهید دارد.^۱

حضرت امام صادق (ع) فرمود:

طوبی از آن کسی باشد که در ایام غیبت قائم (عج) ما به امر ما چنگ بزند و دلش بعد از هدایت یافتن از حق بر نگردد.

راوی عرض کرد: فدای تو شوم! طوبی چه چیز است.
فرمود:

طوبی درختی است در بهشت که بیخ آن در قصر علی بن ابی طالب (عج) است و هیچ مومنی نیست مگر آنکه شاخی از شاخ‌های آن در قصر او می‌باشد و این است معنی قول خدای تعالی فرمود:
«طُوبَى لِمَنْ وَ حَسَنُ مَا بٍ»^{۲، ۳}

حضرت امیرالمؤمنین (ع) فرمود:

منتظر فرج باشید و از رحمت خدا نومید نشوید که محبوبترین اعمال نزد خدا انتظار فرج است.

بعد از آن فرمود:

که کندن کوهها از بیخ آسانتر است از مدارا کردن با پاشاهی که مدت سلطنت او طول کشد، پس از خدا یاری خواهید و صبر کنید.

۱. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲، دارالسلام: ۵۸۴. ۲. سوره رعد آیه: ۲۹.

۳. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲، کمال الدین: ۳۲/۲، معانی الأخبار: ۱۱۲، دارالسلام: ۵۸۴.

زیرا که زمین ملک خداست و آن را به هر کس که خواهد می‌دهد و عاقبت امر به متقیان است و باین امر پیش از رسیدن آن وقت تعجیل ننمایید که باعث پشیمانی می‌شود و این مدت را به طولانی نشمارید که سبب قساوت قلب شود.

هر کس بامر ما چنگ زند در مقام قدس با ما باشد و هر کس منتظر ظهور امر ما است مانند کسی باشد که در راه خدا به خون خود غلطیده باشد.^۱

آری، باید ناامیدی را کنار گذاشته و امید به تشریف فرمایی حضرتش داشته باشیم و آمدن او را قطعی بدانیم و از افرادی نباشیم که ناامید هستند و می‌گویند: معلوم نیست و یا بعید می‌شمارند. بلکه با شوق کامل به استقبال فرج و ظهور او بشتابیم تا ان شاء الله مولا یمان را در آغوش بگیریم.

در این دوران غیبت، دل مؤمنین با فشارهای روزگار پر از غم اندوه گردیده و گرفتاری‌ها به جامعه فشار آورده است.

باید دل مؤمنین را امید داد و به تشریف فرمایی امام زمانمان امیداور نمود، تا دلها را به سوی امام زمان علیه السلام متوجه نموده و قلب مؤمنین را با یاد امام زمان علیه السلام آرامش دهیم و ذکر و یاد حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف را زیاد کنیم تا از یادها نرود و دل شکسته‌ها قلبشان به یاد مولا آرام گیرد تا ان شاء الله هر چه زودتر حضرت ظهور بفرمایند.

ممتازترین مردم در زمان غیبت

اکنون چگونگی حالات و فضیلت منتظرین آقا امام زمان علیه السلام را از فرمایش فرزند پیامبر خدا حضرت امام سجّاد علیه السلام می شنویم .
در کتاب «إحتجاج» آمده است : ابو خالد کابلی می گوید :
امام سجّاد علیه السلام می فرماید :

تمتد الغيبة بولي الله الثاني عشر من أوصياء رسول الله صلى الله عليه وآله
والأئمة بعده .

يا أباخالد! إنَّ أهل زمان غيبته، القائلون بإمامته، المنتظرون
لظهوره أفضل أهل كلِّ زمان، لأنَّ الله تعالى ذكره أعطاهم من
العقول والأفهام والمعرفة ما صارت به الغيبة عندهم بمنزلة
المشاهدة، وجعلهم في ذلك الزمان بمنزلة المجاهدين بين
يدي رسول الله صلى الله عليه وآله بالسيف .

أولئك المخلصون حقاً، وشيعتنا صدقاً والدُّعاة إلى دين الله
سراً وجهراً .

غیبت به وسیله ولی خدا، دوازدهمین جانشین رسول خدا صلى الله عليه وآله و
(جانشین) امامان بعد از او، طولانی می شود .

ای ابو خالد! به راستی که اهل زمان غیبت او، که به امامت او معتقدند
و منتظر ظهور او هستند؛ برترین مردمان هر زمان هستند، زیرا که
خدای متعال آن قدر به آنان عقل، فهم و شناخت عنایت نموده که
دوران غیبت در پیش آنها همچون زمان حضور شده و به منزله
مشاهده است .

خداوند آنان را همانند مجاهدانی قرار داده که در محضر رسول خدا ﷺ شمشیر زده‌اند.

آنان مخلصان حقیقی، شیعیان واقعی و راستین ما و دعوت‌کنندگان به دین خدا در آشکار و نهان هستند.

و همچنین در کتاب «بصائر الدرجات» آمده است: ابوبصیر گوید:
امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

روزی گروهی از یاران رسول خدا ﷺ در گرداگرد شمع وجودش حلقه زده بودند، پیامبر خدا ﷺ دو بار فرمود:

«اللهم لقني إخواني»؛

خداوندا! برادران مرا به من نشان بده.

اصحاب عرض کردند: ای رسول خدا! مگر ما برادران شما نیستیم؟

فرمود:

لا، إنكم أصحابي، وإخواني قوم في آخر الزمان آمنوا بي ولم يروني،

لقد عرفنيهم الله بأسمائهم وأسماء آبائهم من قبل أن يخرجهم من أصلاب آبائهم وأرحام أمهاتهم، لأحدهم أشدّ بقیة علی دینه من خرط القتاد في الليلة الظلما، أو كالتابض علی جمر الغضاء،

أولئك مصابيح الدجی، ینجیهم الله من کلّ فتنة غبراء مظلمة.

نه، شما اصحاب من هستید، برادران من گروهی در آخر زمان هستید، آنان در حالی که مرا ندیده‌اند به من ایمان می‌آورند.

خداوند متعال آنها را پیش از آن که از صلب پدرانشان و رحم مادرانشان بیرون بیایند، با نام و نام پدرانشان، به من شناسانده است. باقی ماندن یکی از آنها بر دین خود، از صاف کردن درخت قتاد؛ (خاردار) در شب تاریک و یا مانند نگاه داشتن آتش چوب درخت غضاء سخت‌تر است.

آنان چراغهای نورانی شب تاریک هستند، خداوند آنها را از هر گونه فتنه تیره و تاریک نجات می‌دهد.^۱

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

مراد از پرهیزکاران در این آیه شریفه ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾^۲ اشاره به آنها است که ایمان به غیب آورند. آنانند که اقرار به قیام قائم علیه السلام دارند و گویند: ظهور او حق است و واقع خواهد گردید.^۳

حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله به امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود:

یا علی! بدان کسانی که یقین ایشان در عقاید دینی بیشتر است، قومی هستند که در آخر الزمان باشند که پیغمبری نبینند و حجّت خدا هم از ایشان غایب باشد، با وجود این به محض دیدن سیاه و سفید یعنی آیات و اخباری که به سیاهی نوشته شد، ایمان می‌آورند. (یعنی آیات و احادیثی که روی کاغذ نوشته شده است)^۴

اکنون به خودمان توجه نموده و می‌گوییم: آیا پایداری و استقامت ما درباره کسانی که فرمایش آنان برای ما دلیل و حجّت است و از طرف

۱. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲، بصائر الدرجات: ۸۴، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۵/۲.

۲. سوره بقره آیه: ۲ و ۳. ۳. بحار الأنوار: ۱۲۴/۵۲، کمال الدین: ۳۴۰/۲.

۴. دارالسلام: ۵۸۷.

خداوند بر ما حاکمیت دارند و امامان معصوم علیهم السلام و حجّت بر خلق می باشند چگونه است؟

آیا در اجرای امر حضرت ولی عصر امام زمان علیه السلام کوشا و فرما نبردار هستیم؟

آیا دوستی او که باید قلبی، عملی و زبانی باشد و واجب است، چگونه در این دوستی نسبت به او کوشش می نماییم؟

آیا در اقتدا به او چگونه هستیم و از غیر امام زمان و روش غیر او روی گردان هستیم؟

با توجه به فرمایشات خداوند متعال و حضرات ائمه معصومین علیهم السلام بدیهی است که اقتدای به او نجات دهنده از گمراهی ها و مهلکه ها است، و آیا در مشکلات در راه دین و حمایت از امام زمان علیه السلام پایدار و استوار هستیم و می توانیم از کسانی باشیم که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم آنان را از برادران خود نامیده است.

بشارت و هشدار

در اینجا به هشدار حضرت رسول الله ﷺ نسبت به دوره آخرالزمان و بشارت آن حضرت به صابران در راه حق و حقیقت، گوش جان فرا داده و قدرت و قوت از فرمایش وحی گرفته و نور هدایت را از فرمایش حضرت رسول خدا ﷺ می‌گیریم.

عرز می‌گوید: حضرت امام صادق علیه السلام می‌فرمودند:

رسول خدا ﷺ فرمود:

سِيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَنَالُ الْمَلِكُ فِيهِ إِلَّا بِالْقَتْلِ وَالتَّجْبُرِ،
وَلَا الْغِنَى إِلَّا بِالْغِصْبِ وَالبَخْلِ، وَلَا الْمَحَبَّةَ إِلَّا بِاسْتِخْرَاجِ
الدِّينِ وَاتِّبَاعِ الْهَوَى.

فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَصَبَرَ عَلَى الْفَقْرِ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْغِنَى،
وَصَبَرَ عَلَى الْبَغْضَةِ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْمَحَبَّةِ،
وَ صَبَرَ عَلَى الذُّلِّ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْعِزِّ، آتَاهُ اللَّهُ ثَوَابَ خَمْسِينَ
صَدِيقًا مِمَّنْ صَدَّقَ بِي.^۱

به زودی برای مردم، زمانی خواهد رسید که حکومت و سلطنت جز به وسیله کشتار و ستمگری، ثروت و توانگری جز با غصب و خست و محبت و دوستی جز با خراج شدن از دین و پیروی از هوا و هوس بدست نمی‌آید.

۱. بحار الأنوار: ۱۴۷/۱۸، الکافی: ۹۱/۲، وسائل الشیعه: ۲۶۳/۱۵، قطره‌ای از دریای فضائل

پس هر کسی که آن زمان را درک نماید و بر فقر آن صبر کند با آن که می‌توانست ثروتمند شود و بر دشمنی مردم صبر نماید با آن که می‌توانست محبت کند، و بر ذلت و خواری آن دوران شکیبا باشد با آن که می‌توانست عزیز باشد؛

خداوند بر چنین شخصی پاداش پنجاه صدیق از تصدیق کنندگان مرا عطا خواهد کرد.

اگر صبر و شکیبایی در دین نمودیم و دنبال محبت دنیا و کسب هوی و هوس بودیم، از امام زمان خود فاصله می‌گیریم و کم‌کم جدا می‌شویم. در نتیجه مخالفت و مفارقت با امام زمان نموده‌ایم. آن‌گاه به چاه هلاکت و ضلالت می‌افتیم.

سعی کنیم تا صاحب و منجی خود را از دست ندهیم، زیرا حضرتش در دنیا و آخرت منجی و شافع ماست و در روز قیامت صاحب شفاعت ما است.

آیا درباره کردار ما نسبت به آن حضرت چه قضاوتی می‌شود؟

آیا نباید در اطاعت او کوشا باشیم؟

آیا نباید در محبت نسبت به او کوشا بود؟

آیا نباید در تشریف فرمایی آن بزرگوار کوشش کنیم و گل، نثار

مقدم او نماییم؟

آیا نباید برای فرجش دعا نماییم و از خداوند تقاضای آمدن او را

نماییم؟

آیا نباید آنچه باعث ظهور و برقراری دولت او می‌گردد، مهیا و

آماده نماییم؟

آیا مادر حد خود چه کار مثبتی را انجام می‌دهیم؟

سعی کنیم تقوای الهی را بیشتر پیشه نموده و در تکالیف شرعیه
کوشا بوده و نسبت به امام زمان علیه السلام وظیفه شناس بوده و در این دوران
غیبت موجبات رضایت حضرتش را فراهم و شب و روز دعا نموده و
فرجش را از خداوند تقاضا نماییم و دیگران را به سوی حضرتش
تشویق نموده و محبت امام زمان علیه السلام را در قلب دیگران ایجاد نموده و
از راههای منحرف و غیر دینی باز داریم.

اوضاع عمومی نسبت به دین در دوره آخرالزمان

توجه به فرمایش وحی ما را نسبت به دوران زندگی خود بینش داده و از فراز و نشیب روزگار بر صراط مستقیم راهنمایی می‌کند و از فتنه‌ها در امان می‌دارد. در نتیجه با نور هدایت حضرات اهل بیت علیهم‌السلام به سعادت ابدی نائل می‌گردیم.

اکنون به فرمایش دربار حضرت رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم گوش جان می‌دهیم:

شیخ صدوق رحمته‌الله در «ثواب الأعمال» می‌نویسد:

رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم می‌فرماید:

سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمُهُ، وَلَا مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا إِسْمُهُ، يَسْمُونَ بِهِ وَهُمْ أَبْعَدُ النَّاسِ مِنْهُ، مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَةٌ، وَهِيَ خَرَابٌ مِنَ الْهَدْيِ، فَقَهَاءُ ذَلِكَ الزَّمَانِ شَرُّ فَقَهَاءِ تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ، مِنْهُمْ خَرَجَتْ الْفِتْنَةُ وَإِلَيْهِمْ تَعُودُ.^۱ به زودی زمانی بر امت من فرا خواهد رسید که از قرآن جز رسمش و از اسلام جز نامش نخواهد ماند، آنها خودشان را مسلمان می‌نامند در صورتی که دورترین افراد نسبت به آن هستند. مساجد آنان از جهت بناء آباد، ولی از جهت هدایت، ویران است، فقها و دانشمندان آن دوران، بدترین فقیهان و دانشمندانی هستند که در زیر آسمان زندگی می‌کنند، فتنه و آشوب از آنان سر زده و به سوی آنان باز خواهد گشت.

۱. بحارالأنوار: ۱۴۷/۱۸ و ۱۰۲/۲ و ۱۹۰/۵۲، الکافی: ۳۰۸/۸، أعلام الدین: ۴۰۶، ثواب

الأعمال: ۲۵۳، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم‌السلام: ۸۱۰/۲.

و در حدیثی دیگر نسبت به آزمایش در آخر الزمان چنین آمده است:

علی بن جعفر علیه السلام، برادر حضرت امام کاظم علیه السلام می گوید: برادرم امام کاظم علیه السلام به من فرمودند:

إِذَا فَقَدَ الْخَامِسَ مِنْ وَلَدِ السَّابِعِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي أَدْيَانِكُمْ لَا يَزِيلُكُمْ أَحَدٌ عَنْهَا.

یا بنی، آنه لابد لصاحب هذا الأمر من غيبة حتى يرجع عن هذا الأمر من كان يقول به، إنما هي محنة من الله عزوجل امتحن بها خلقه، ولو علم آباؤكم وأجدادكم ديناً أصح من هذا لا تتبعوه.

هنگامی که پنجمین امام از فرزندان هفتمین امام، پنهان گردد به خدا پناه برید! به خدا پناه برید! در حفظ دینتان، مبادا کسی دینتان را بگیرد.

ای فرزندانم! برای صاحب این امر ناگزیر غیبتی است، غیبتی که برخی از معتقدین او، از اعتقاد خود باز گردند، قطعاً غیبت او آزمایشی است که خداوند به وسیله آن، بندگان خود را می آزماید، اگر پدران و نیاکان شما از این صحیحتر دین داشتند از آن پیروی می نمودند.

عرض کردم: آقای من! پنجمین امام از فرزندان هفتمین امام کیست؟ فرمود:

ای فرزندانم! عقل های شما از درک چنین امری کوچک و سینه هایتان از حمل آن تنگ است، ولی اگر زنده بمانید او را درک خواهید کرد.^۱

۱. بحار الأنوار: ۱۵۰/۵۱، الکافی: ۳۳۶/۱، کفایة الأثر: ۲۶۸، قطره ای از دریای فضائل

اوضاع مردم در زمان غیبت

اکنون به امتحانی که قبل از فرج و ظهور آقا امام زمان علیه السلام طبق فرمایش امام معصوم پیش می آید می نگریم ان شاء الله در این امتحانات که پیش می آید قبول گردیم و مردود در درگاه الهی نباشیم.

جابر جعفی گوید:

از مولایم حضرت امام باقر علیه السلام پرسیدم: فرج شما کی خواهد بود؟

فرمود:

هیئات هیئات، لا یكون فرجنا حتی تغربلوا ثم تغربلوا ثم تغربلوا - یقولها ثلاثاً - حتی یذهب الله تعالی الکرد و یبقی الصفو.^۱

هیئات! هیئات! فرج ما محقق نخواهد شد تا این که شما امتحان شوید، امتحان شوید، باز هم امتحان شوید - سه بار تکرار فرمود - تا آنجا که خداوند کدری و آلودگی را از بین برده و پاکان بمانند.

و همچنین حضرت امام رضا علیه السلام می فرماید:

والله! ما یكون ما تمدون أعینکم إلیه حتی تمحصوا وتمیزوا، و حتی لا یبقی إلا الأندر فالأندر.^۲

اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۲/۲.

۱. بحار الأنوار: ۱۱۳/۵۲، غیبة طوسی علیه السلام: ۲۳۹، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۳/۲.

۲. بحار الأنوار: ۱۱۴/۵۲، غیبت نعمانی علیه السلام: ۲۰۸، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۳/۲.

سوگند به خدا! آنچه که به آن چشم دوخته‌اید نخواهد شد مگر این که آزمایش شده و از هم امتیاز پیدا کنید تا آن که از شما جز اندکی و اندک‌تری باقی نماند.

و در روایتی دیگری حضرت امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

... حتی یشقی من شقی، ویسعد من سعد.^۱

تا آن که شقی به شقاوت خود پرداخته و سعادت‌مند به سعادت برسد.

و در روایت دیگری آمده است: حضرت امام حسن علیه السلام فرمود:

لا یكون الأمر الذي تنتظرون حتى يبرأ بعضكم من بعض،
وینقل بعضكم فی وجوه بعض، وحتى یلعن بعضكم بعضاً،
وحتى یسئمی بعضكم بعضاً کذا بین.^۲

این امری که منتظر آن هستید واقع نمی‌گردد، تا آن که برخی از شما از برخی دیگر بیزاری جسته، برخی آب دهان بر روی برخی دیگر بیندازند و تا آن که برخی از شما بعضی دیگر را لعن کنند و برخی از شما برخی دیگر را دروغگو بنامند.

۱. بحار الأنوار: ۱۱۲/۵۲، غیبت طوسی: ۲۳۵، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۴/۲.

۲. بحار الأنوار: ۱۱۴/۵۲، قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۱۴/۲.

آیا می‌دانیم که در قرآن چه بشارت‌ها برای ظهورش داده شده؟

قرآن مجید می‌فرماید:

﴿وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ * يَوْمَ يَسْمَعُونَ
الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾^۱

«و بشنو روزی که منادی از مکان نزدیک ندا می‌کند روزی که صیحه
را براستی می‌شنوند آن روز روز بیرون شدن است»

حضرت امام صادق علیه السلام درباره این آیه فرمود:

ندای منادی صیحه قائم است با نام پدرش علیه السلام از آسمان ندا می‌کند،
روز خروج است.^۲

مفصل ابن عمر گوید: از حضرت امام صادق علیه السلام از قول خداوند
عزوجل که می‌فرماید:

﴿وَ الْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ﴾^۳

پرسیدم؛ فرمود:

عصر خروج قائم علیه السلام است.^۴

در آیه‌ای آمده:

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾^۵

۲. جهان در انتظار کیست؟: ۴۸.

۱. ق، ۴۱ و ۴۲.

۴. جهان در انتظار کیست؟: ۴۹.

۳. والعصر، ۱ و ۲.

۵. الحديد، ۱۷.

«بدانید که خداوند زمین را بعد از مردن آن زنده می‌کند»

شیخ طوسی رحمته الله از ابن عباس روایت کرده یعنی خداوند زمین را بقائم آل محمد علیهم السلام بعد از مردن آن زنده می‌کند.^۱

«هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ»^۲

«آیا جز ساعت را منتظرند آنها را ناگهانی می‌آید و آنان خبر ندارند»

زراره از حضرت ابو جعفر علیه السلام از این آیه پرسید حضرت فرمود:

هي الساعة القائم عليه السلام تأتيهم بغتة.

آن ساعت حضرت بقیة الله علیه السلام است که ناگهانی برای آنها می‌آید.^۳

ندای آسمانی مقارن ظهور

هم اکنون در مورد ندای آسمانی به فرمایش سید و مولایمان توجه می‌نماییم.

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

منادی از آسمان ندا می‌کند که ای گروه مردم! امیر شما فلان است و این، آن مهدی است که زمین را از عدل و داد پُر می‌کند، چنانچه از ظلم و ستم پر شده است...^۴

و درباره این ندا، حضرت امام باقر علیه السلام در ضمن حدیثی (بعد از ذکر بعضی از علائم) فرمود:

۱. جهان در انتظار کیست؟: ۴۹.

۲. الزخرف، ۶۶.

۳. جهان در انتظار کیست؟: ۴۹.

۴. بحار الأنوار: ۲۹۰/۵۲، نجم الثاقب: ۱۴۶ از غیبت نعمانی.

اگر مشتبه شود این (امر) بر شما، بر شما صدا از آسمان به اسم او و امر او مشتبه نخواهد شد.^۱

و همچنین حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

منادی از آسمان به اسم قائم علیه السلام ندا می‌کند و کسی که در مشرق است و در مغرب است می‌شنود نمی‌ماند خوابیده‌ای، مگر آنکه بیدار می‌شود و نه ایستاده‌ای، مگر آن که می‌نشیند و نه نشسته‌ای، مگر آنکه از خوف آن صدا بر می‌خیزد.

حضرتش فرمود:

آن صدا از جبرئیل است، و در ماه رمضان در شب جمعه بیست و سوم (آن رخ خواهد داد).^۲

سخن‌جسته و نیکو است به قضیه و حدیثی دیگر در این مورد توجه می‌نماییم.

شیخ طوسی در کتاب «غیبت» خود از سیف بن عمیره روایت کرده که گفت: نزد منصور (دوانقی لعنة الله علیه) بودم، شنیدم که گفت: ای سیف بن عمیره! لابد است از منادی که به اسم مردی از فرزندان ابیطالب از آسمان ندا کند.

گفتم: این را یکی از مردمان روایت کرده.

گفت: قسم به آن که جانم در قبضه قدرت اوست! گوشم شنید از او (حضرت امام باقر علیه السلام) که می‌گفت: لابد است از منادی که به اسم مردی از آسمان ندا کند.

گفتم: یا امیر المؤمنین! این حدیثی است که هرگز مانند آن را نشنیدم.

گفت: ای شیخ! اگر چنین شد، پس ما اولین کسی هستیم که او را
اجابت می‌کنیم. آگاه باش که او یکی از پسر عموهای ماست.

گفتم: کدام پسر عموی شما؟

گفت: مردی از فرزندان فاطمه علیها السلام.

آنگاه گفت: شیخ! اگر نه آن بود که من از ابی جعفر، محمد بن علی
(امام باقر علیه السلام) شنیده بودم، که مرا به آن خبر داد، آنگاه (اگر همه اهل دنیا
مرا خبر می‌دادند، از ایشان قبول نمی‌کردم و لکن او محمد بن علی علیه السلام
است.^۱

انتظار فرج و ثواب انتظار

مشتاقانه با تمام وجود به فرمایش امامان معصوم علیهم السلام که اهمیت انتظار را بیان می فرمایند گوش جان می دهیم. حضرت امام رضا علیه السلام از پدرانش روایت نموده که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:

افضل اعمال امت من انتظار رسیدن فرج از جانب خداست.^۱

و در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

کسی که به انتظار این امر و آرزوی آن وفات کند به منزله کسی است که با رسول خدا صلی الله علیه و آله در زیر خیمه‌ای که در وقت ظهور از برای آن حضرت بر پا کنند باشد.

آنگاه حضرتش اندکی سکوت کرد و فرمود:

او به منزله کسی است که با رسول خدا صلی الله علیه و آله باشد.^۲

در روایت دیگر فرمود:

به منزله کسی باشد که در خیمه قائم علیه السلام باشد.

و به روایت فیض بن مختار آن حضرت بعد از این کلام هم اندکی سکوت نمود و بعد از آن فرمود:

نه چنین است. (یعنی ثواب او منحصر به این قدر که در خیمه قائم با رسول خدا صلی الله علیه و آله باشد نیست) بلکه به منزله کسی است که در پیش روی قائم علیه السلام شمشیر زند.

۱. بحار الأنوار: ۱۲۸/۵۲، کمال الدین: ۶۴۴/۲، دارالسلام: ۵۸۴ از عیون صدوق.

۲. دارالسلام: ۵۸۷.

بعد از آن فرمود:

چنین است بلکه به خدا سوگند! نیست مگر مانند کسی که در پیش
روی رسول خدا ﷺ شهید شود.^۱

اجر صابران در این امر

اکنون به مقام و مرتبه صابران می‌نگریم آنانکه در دوران غیبت
شکیبایی می‌نمایند و در عهد ولایت با امام زمان خود وفادار هستند.
حضرت رسول خدا ﷺ به اصحاب خود فرمود:

بعد از شما قومی می‌آیند که یک نفر ایشان را اجر پنجاه نفر شما
باشد.

عرض کردند: یا رسول الله! ما در جنگ بدر، احد و حنین در
خدمت تو بوده‌ایم و قرآن هم در خصوص ما نازل گشته، پس چگونه
ایشان از ما بهترند.

فرمود:

اگر شما به شداید و حوادثی که ایشان دچار می‌شوند دچار شوید هر
آینه مانند صبر ایشان صبر ننمایید.^۲

حضرت رسول خدا ﷺ به امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

یا اباالحسن! بر خدا سزاوار است که اهل ضلالت را داخل بهشت گرداند.

بعد امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

مقصود رسول خدا ﷺ از اهل ضلالت، مومنانی باشند که در زمان

غیبت امام خود واقع شوند، زیرا که آن امام از نظرها پوشیده است و مکان او پنهان باشد.

پس راه به مکان او نیابند و ضلالت به معنی راه مقصود را گم کردن است.^۱

اکنون با توجه به این احادیث می‌یابیم که در چه دوران سختی زندگی می‌نماییم و حفظ ایمان مشکل لذا باید به درگاه خداوند ناله و زاری کنیم که ما را از مشکلات زمان غیبت نجات داده و به فیض ظهور و فرج حضرت نائل فرماید.

باید علم و پرچم او در عالم ظاهر و نور او جلوگر شود، و با ظهور حضرت ولی عصر علیه السلام تمام فسادها را که بر اثر جهل و فقر به جامعه عارض شده و مسری می‌باشد بر طرف گردد و اهل ایمان به سعادت ایمان کامل نائل گردند و قدرت حضرت احدیت با ظهور و لیش در عالم جلوه نماید و تمام فسادها و فقرها و گرفتاری‌ها را بر طرف گردد. زیرا با فرارسیدن آن دوران، دیگر دست نامردان روزگار که در طول عمرشان بر سر مردم ضعیف می‌زدند و گلوی بیچارگان را می‌فشردند، قطع می‌گردد.

دست کسانی که از ضعف جامعه سوء استفاده می‌نمودند و به خاطر ضعف فکری که بر اثر فشار ستمگران به وجود آمده بود و مردم ضعیف و بیچاره را منکوب و پایمال خود نموده‌اند، قطع می‌شود و چراغ هدایت به وسیله ظهور امام زمان علیه السلام به طور کامل روشن می‌گردد.

مژده خداوند به بندگان خاص

بشارت باد، بندگان را که در دوران غیبت حضرت ولی عصر علیه السلام بر امر ولایت ثابت و استوار هستند و حوادث روزگار آنان را از مولایشان جدا نمی سازد و با تمام وجود می کوشند تا امام زمان خود را راضی نمایند اکنون به کلام امام معصوم علیه السلام توجه نمود و نور هدایت می گیریم.

شیخ صدوق علیه السلام در «کمال الدین» می نویسد: جابر می گوید:
امام باقر علیه السلام می فرمود:

يأتي على الناس زمان يغيب عنهم إمامهم، فيأطوبى للثابتين
على أمرنا في ذلك الزمان.

إن أدنى ما يكون لهم من الثواب أن يناديهم الباري عز وجل:
عبادي، أمنتكم بسري، وصدقتم بغيبی، فأبشروا بحسن الثواب
متي، فأنتم عبادي وإمائي حقاً، منكم أتقبل وعنكم أعفو
ولکم أغفر،

وبکم أسقي عبادي الغيث، وأدفع عنهم البلاء، ولولاکم
لأنزلت عليهم عذابي.

زمانی بر مردم فرا خواهد رسید که امامشان از آنها غیبت خواهد
نمود، خوشا به حال کسانی که در آن زمان بر امر ما ثابت و استوار
باشند.

۱. قابل ذکر است که این روایت در کتاب قطره ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام از
امام صادق علیه السلام نقل شده است.

کمترین پاداشی که برای آنهاست این است که خداوند متعال با این سخن آنها را صدا می‌زند: ای بندگان من! شما به نهبان من ایمان آورده و غیب مرا تصدیق نمودید! مزده باد بر شما پاداش نیکوی خودم. شما بندگان و کنیزان حقیقی و واقعی من هستید، اعمال شما را می‌پذیرم و کوتاهی‌های شما را می‌بخشم و شما را می‌آمروم. به وسیله شما بندگانم را از باران سیراب می‌کنم و بلا و گرفتاری را از آنها برطرف می‌سازم، اگر شما نبودید عذاب خود را بر آنان فرو می‌فرستادم.

جابر می‌گوید: عرض کردم: ای فرزند رسول خدا! بهترین عملی که یک فرد مؤمن می‌تواند در آن زمان انجام دهد، چیست؟
فرمود:

حفظ اللسان، ولزوم البیت.^۱
حفظ و کنترل زبان و ماندن در خانه.

۱. بحار الأنوار: ۱۴۵/۵۲، منتخب الأنوار المصنفة: ۷۹ کمال الدین: ۱/۲۳۰، قطره‌ای از دریای

ثابتین در ولایت ائمه علیهم السلام در زمان غیبت

اینک به فرمایش سید و مولایمان حضرت امام سجّاد علیه السلام که برای ثابتین در ولایت اهل بیت علیهم السلام نور افشانی می کند توجه می نمایم و اجر عظیم آنان را می نگریم.

شیخ صدوق رحمته الله در «کمال الدین» می نویسد:
حضرت امام سجّاد علیه السلام می فرمایند:

من ثبت علی ولایتنا^۱ فی غیبة قائمنا علیه السلام أعطاه الله أجر ألف شهید مثل شهداء بدر وأحد.^۲

هر کس در دوران غیبت قائم ما علیه السلام بر ولایت ما ثابت و استوار بماند خداوند پاداش هزار شهید؛ همانند شهدای بدر و أحد را به او عطا می فرماید.

همانند این روایت را قطب راوندی رحمته الله نیز در «دعوات» آورده.
شیخ طوسی رحمته الله در کتاب «الغیبه» خود می نویسد:
حضرت امام صادق علیه السلام می فرمایند:

من عرف هذا الأمر ثم مات قبل أن یقوم القائم علیه السلام کان له أجر من قتل معه.^۳

هر کس معتقد بر این امر باشد؛ آنگاه پیش از قیام قائم علیه السلام بمیرد پاداش او همانند کسی است که در رکاب آن حضرت کشته شود.

۱. قابل ذکر است که در کمال الدین کلمه - ولایتنا - را - مولاتنا - ذکر نموده است.

۲. بحار الأنوار: ۱۲۵/۵۲، کمال الدین: ۳۲۳/۱، قطره ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام ۸۱۶/۲.

۳. بحار الأنوار: ۱۳۱/۵۲، غیبت طوسی: ۴۶۰، قطره ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام ۸۱۶/۲.

آری، خداوند متعال این چنین از بندگان صابر پایدار خود پذیرایی می‌نماید، نباید غمگین بود و باید در این امر الهی صابر و شکیبا و کوشا بود و این چند صباح را صبر نمود و توکل به خداوند نماییم.

زیرا روزگاری که تمام گرسنگان سیر و تمام فقیران غنی می‌شوند، خواهد آمد.

روزگاری که احدی را نیاز به دست دراز کردن نزد نامردان نیست. روزگاری که برای یک لقمه نان خود فروشی و ناموس فروشی در آن نیست.

روزگاری که بر اثر فقر و ناداری به مرض‌های مختلف مبتلا نمی‌شوند، روزگاری که بخاطر ناداری سرزنش‌ها به سراغ انسان می‌آید تمام خواهد شد.

روزگاری که بر اثر فقر، قطع رحم می‌شود، تمام خواهد شد. روزگاری که به خاطر فقر به گناهان مختلف دست می‌زنند، تمام خواهد شد.

روزگاری که ثروتمند ترحم ندارد و به فقیر نمی‌رسد، تمام خواهد شد. روزگاری که برای یک لقمه نان باید نوکر منافق و بی‌دین شد تمام خواهد شد. روزگاری که مؤمن ذلیل کفار و منافقان و پست‌ترین مخلوقات است، تمام خواهد شد.

روزگاری که اگر دین و دنیای خود را در اختیار انسان‌های پست قرار ندهی، امر زندگی را از هر جهت بر تو تنگ می‌گیرند، تمام می‌شود. روزگاری که کوچک و بزرگ بی‌تاب می‌شوند که چگونه باید با دین زندگی نمود، تمام خواهد شد.

روزگاری که اگر کار حرام کنی تشویق می شوی، تمام خواهد شد.
 روزگاری که اگر خواستی به دنبال امر الهی انجام وظیفه نمایی قدرت
 نداری تمام خواهد شد. روزگاری که در قدم به قدم جامعه گناه جدید
 می بینی تمام خواهد شد. روزگاری که مجبور به گناه می شوی تمام
 خواهد شد. روزگاری که ترس و خوف از دشمنان دین تمام خواهد
 شد.

روزگاری که مؤمنین در غربت و تنهایی به سر می برند تمام خواهد
 شد. روزگاری که گناهان و لحو و لعب های فراوان می بینی تمام خواهد
 شد.

روزگاری که به جای قرآن خواندن، عاشورا خواندن، مناجات با
 خداوند داشتن و با امامان خود راز و نیاز کردن مشغول بدبختی و
 برنامه های مفتضح و خراب کاری می شوند تمام خواهد شد.

دوستان حضرت مهدی علیه السلام رفیقان رسول خدا صلی الله علیه و آله

گوارا باد رفاقت و دوستی رسول خداوند کسانی را که فرزند دل‌بند او حضرت مهدی علیه السلام را دوست دارند و او را یاری می‌نمایند، همانگونه که حضرتش این نوید را به ما داده است.

در روایت معاویه بن وهب آمده حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

گوارا باد برای کسی که قائم اهل مرا دریابد در حالتی که پیش از قیامتش دوست او را دوست داشته باشد و دشمن او و (دشمن) سایر ائمه هدی را هم که پیش از او بوده‌اند، دوست نداشته باشد.
این گونه اشخاص رفیقان و دوستان منند و گرمی‌ترین امت من در نزد من هستند.^۱

حضرت امام سجّاد علیه السلام فرمود:

هر کسی که در ایام غیبت قائم علیه السلام در ولایت و دوستی ما ثابت قدم باشد، هر آینه خداوند به او اجر هزار نفر شهید را که مانند شهدای بدر و احد بوده باشند عطا می‌نماید.^۲

آیا ما دشمنان او را دشمن داریم؟

آیا در موقع گرفتاری او چه کاری انجام می‌دهیم؟

آیا سرمایه و هستی خود را از او می‌دانیم و در راه او خرج می‌کنیم؟

آیا او را ولی حضرت پروردگار و صاحب زمان و مکان می‌دانیم؟

آیا او را واجب الطاعه می دانیم و اگر می دانیم تا چه حد از او اطاعت می نماییم؟

آیا خواب غفلت نسبت به معرفت امام زمان علیه السلام برای ما پیش نیامده است؟

آیا دوری از او به خاطر کردارها برای ما پیش نیامده است؟

آیا در روز و شب چشمان ما با خطوط قرآن، دعا، زیارت و سخنان امامان معصوم علیهم السلام آشناست؟

آیا گوش های ما به فرمان و صدای صوت قرآن، زیارت عاشورا و زیارهای دیگر و ذکر و مدح و ثنای امام زمان پر می گردد؟

آیا زبان ما به حمد و ثنای حضرت پروردگار و ذکر اهل بیت عصمت و طهارت مشغول و صلوات و حمد و شکر الهی را به جا می آورد؟

آیا زبان های ما زمزمه با حضرت ولی عصر علیه السلام دارد و ذکر «یا صاحب الزمان» دارد؟

آیا قلب ما از چه عشقی پر گشته و می گردد؟

آیا آئینه قلب را به حب و عشق یک معشوق غیر حقیقی مشغول ساخته و با معشوق حقیقی انس گرفته ایم؟

آیا قلب ما را شیطان به وسیله گناه و فساد در جامعه برده است، یا این که در اختیار رحمان و حضرت صاحب الزمان علیه السلام است.

خود قضاوت نماییم که درباره آقا امام زمان چگونه رفتار می کنیم؟ و سپس بعد از این سوالها، جواب را در نهان و ذره ذره روح و جان خود می یابیم.

اکنون قضاوت نماییم با ائمه و امامان معصوم خود چگونه رفتار نموده و می‌نماییم. کسانی را که خداوند متعال در کتاب آسمانی خود، محبت و طاعت آنان را واجب نموده است و به ما امر فرموده که آنان را دوست داشته باشیم و از آنان را اطاعت نماییم.

اکنون به فرمایش وحی توجه می‌نماییم.

حضرت پروردگار رؤوف و مهربان، در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^۱

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت خداوند، بنمایید، اطاعت رسول خدا و ولی الامر را نمایید.»

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾^۲

(یعنی ای رسول خدا ﷺ) بگو که از شما مزد رسالت نمی‌خواهم مگر اینکه خویشان مرا دوست داشته باشد.

و در مناجات و دعاهایی که از جانب حضرات ائمه علیهم‌السلام رسیده و به ما قدرت شنوایی حق، و معرف می‌دهد. می‌یابیم و الهام می‌گیریم که چگونه وظیفه‌ای نسبت به امام زمان خود داریم و باید چگونه با حضرات ائمه علیهم‌السلام رفتار نمائیم؟

همان گونه که در دعای عدیله آمده:

شهادت می‌دهیم و اقرار به ولایت و محبت و دوستی آنان می‌نمائیم و ایفاء وظیفه می‌نمائیم.

أَشْهَدُ أَنْ أَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَامْتِنَالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ
مَوَدَّتُهُمْ لَازِمَةٌ مَقْضِيَّةٌ وَالاقتِدَاءُ بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَ مُخَالَفَتُهُمْ مُرْدِيَةٌ
وَ هُمْ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَ شُفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ وَ أَئِمَّةُ
أَهْلِ الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَ أَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ^۱

گواهی می‌دهم که براستی گفتارشان (ائمہ علیہ السلام) حجت است و امتثال
امرشان واجب و پیروی ایشان فرض و حتمی است و دوستی آنان
لازم و حتمی است و پیروی آنان موجب نجات است و مخالفت با امر
آنها موجب هلاکت است. ایشان آقایان اهل بهشت هستند همگی و
شفیعان روز جزا و پیشوایان اهل زمین به طور یقین و بهترین
جانشینان پسندیده هستند.

لطف امام زمان عج و وظیفه ما

آیا برای این آقای با عظمت که جهان هستی به خاطر او روزی می‌خورند و مشمول روزی‌های گوناگون می‌باشند، چه کار مثبتی انجام می‌دهیم.

آیا در مقابل تفضلاتی که از طرف حضرتش شامل حال ما می‌گردد، چه کاری انجام می‌دهیم؟

به عنوان مثال؛ نعمت علم که از طرف نور با عظمت او و فیض حضرتش به قلب و مغز ما سرایت داده شده، شرافت و بزرگی را در این جهان برای ما به ارمغان آورده است و اگر در جامعه عزیز هستیم به خاطر آن علم و دانش است که افاضه آن، روزی خداوند است و آن یک نوع روزی است که روح و جسم را به نشاط و تکامل و سلامتی می‌رساند. همه از برکات آقا امام زمان ارواحنا فداء به ما مرحمت گردیده است.

آیا می‌دانیم که در جهل ماندن بدترین ذلت و خواری را برای ما می‌آورد و روح و جسم ما را در عذاب می‌گذارد.

آیا می‌دانیم که این دستگاه و استعداد و حافظه که روزی ما شده است و از نعمت‌های الهی به شما می‌رود به یمن مبارک حضرت بقیة الله الأعظم عج می‌باشد؟ حال باید در مقابل این نعمت از خود سؤال کنیم که چقدر از این نعمت را خرج امام زمان خود می‌نماییم؟

آیا این سرمایه را چقدر در راه او خرج می‌کنیم؟

آیا امام زمان هم در این نعمت که از ناحیه او به ما روی آورده،

بهره‌ای دارد؟

از علم خود چقدر افراد را به او نزدیک می‌نماییم؟
 آیا از علم خود استفاده نموده‌ایم و کسی را دستگیری کرده‌ایم و به
 امام زمان راهنمایی کرده‌ایم و به سربازی او و ادار نموده‌ایم؟
 آیا به وسیله آن علم که به ما افاضه شده و از نعمت‌های الهی است و
 به یمن حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام خداوند به ما عطا فرموده گمراه و
 جاهلی را هدایت و از چاه ضلالت نجات داده‌ایم و به طرف نور الهی
 حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام راهنمای نموده‌ایم و او را از عذاب دنیا و
 آخرت نجات داده‌ایم و تدبیر کار خود را بر چه طریق تنظیم نموده‌ایم؟
 آیا با این استعداد و حافظه و گیرنده قوی الهی که به یمن وجود
 مبارک حضرت ولی عصر امام زمان روزی ما گردیده، درباره معرفت
 امام زمان خود استفاده نموده‌ایم؟

آیا درباره اینکه او کیست فکر نموده‌ایم؟

آیا درباره این که او چرا غایب است اندیشیده‌ایم؟

آیا علت غیبت او را بررسی نموده‌ایم و دنبال بر طرف شدن پرده از
 جمال او بوده‌ایم؟

آیا فرمایشات قرآن کریم که درباره امام زمان علیه السلام فرموده است
 تحقیق و از کتاب آسمانی الهی که کتابی بالاتر از آن نیست، استفاده
 نموده‌ایم.

آیا از فرمایشات حضرت رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه اطهار علیهم السلام
 که درباره آقا امام زمان علیه السلام فرموده‌اند، استفاده نموده‌ایم و آیا از علم
 خود استفاده کرده‌ایم و درباره او فکر کرده و تکلیف خود نسبت به امام
 زمان را بررسی کرده‌ایم و آیا عظمت و بزرگواری او را از زبان جدّ

بزرگوارش که از طرف خداوند به ما ابلاغ می فرماید شنیده‌ام؟
 شیخ صدوق در «علل» و «عیون»، «کمال الدین» روایت کرده که
 رسول خدا ﷺ در خبری طولانی فرمود:

... شب معراج در حالی که در پیشگاه پروردگار بودم نظر کردم به ساق
 عرش. پس دوازده نور را دیدم، در هر نوری سطر سبزی بود که بر آن
 اسم وصیی از اوصیای من بود، اول ایشان علی بی ابی طالب و آخر
 ایشان مهدی امت من، صلوات الله علیهم اجمعین...

گفتم: ای پروردگار من! اینها اوصیای من پس از من هستند؟
 خطاب رسید که: ای محمد ﷺ! اینها اولیاء و دوستان و اصفیاء و
 حجت‌های من بعد از تو بر خلق هستند و ایشان اوصیای تو هستند و
 خلفای تو و بهترین خلق من بعد از تو.

قسم به عزت و جلال خود که هر آینه البته ظاهر کنم به ایشان، دین
 خود را و بلند کنم به ایشان، کلمه خود را و پاک کنم به آخر ایشان،
 زمین خود را از دشمنان خود و البته او را مشرق‌های زمین و مغرب‌های
 آن را مالک گردانم.

هر آینه برای او بادهای را مسخر کنم البته برای او ابرهای سخت را
 هموار کنم و البته او را در اسباب، یعنی راههای آسمان بالا برم و
 البته او را به لشکر خود یاری کنم و او را، به ملائکه خود قوت دهم تا
 دعوت من و جمع شوند خلائق بر توحید من بالا گیرد، آنگاه دوام
 دهم سلطنت او را، روزگار سلطنت را میان اولیای خود تا روز قیامت
 به نوبت گذارم.^۱

آیا نباید با نعمت‌هایی که خداوند به ما داده در خدمت او باشیم؟ حَقّاً
 و انصافاً چقدر از این نعمت‌ها الهی به نفع آقا امام زمان کار کرده‌ایم.

آیا نباید از نعمت عقل استفاده نماییم و پیروی او را لازم دانسته و از پیروی باطل و اعوان و انصار باطل دوری گزینیم و آیا نباید به وسیله مال، علم، قلم، زبان و انواع نعمت‌ها او را یاری داده و دوستان او را به سوی او تشویق کرده و کمک نماییم؟

خداوند متعال همه مؤمنین و حامیان از حریم حضرتش را موفق گرداند و آنان که قابلیت هدایت را دارند به نور آقا امام زمان علیه السلام هدایت فرماید.

حضرت ولی عصر علیہ السلام و
برکات ظہور لو

آرامش و کامل شدن عقل با ظهور حضرت مهدی علیه السلام

حضرت ولی عصر علیه السلام بزرگواری است که دل سوز بندگان الهی است و برای هدایت و دنیا و آخر آنان دلسوزی می نماید. همچنان که در توقیع شریف به شیخ مفید رحمته الله سفارش می نماید و می فرماید:

برای روز رستاخیر تقوی الهی را پیشه کنید و حضرتش خیر دنیا و آخرت مردم را در نظر دارد که بندگان الهی در دنیا و آخرت در آسایش باشند.

آیا حضرتش بخشنده نیست؟ آیا عطایای او که از طرف پروردگار به او می رسد از طرف حضرت مهدی علیه السلام عجل الله تعالی فرجه الشریف به خلق ساری و جاری نیست؟

آیا سلطنت واقعی که از طرف خداوند برای او معین شد از آن حضرت نیست؟

مسلم، سلطنت واقعی از آن اوست، زیرا او امیر عالم، صاحب زمان و مکان و عالم به غیب است.

عدالت واقعی را او داراست و تمام عالم را به نصرت الهی او می تواند بگیرد و بر آن حکومت نماید.

به راستی آشکار است که تمام عالم از آن خداوند است و بندگان مخلوق او هستند و این عالم به دست آنان امانت می باشد و حضرت ولی عصر ارواحنا فداء ولی مطلق پروردگار و صاحب تمام عالم از طرف خداوند است. او اختیار جهان را دارد و تنظیم کننده عالم بر مبنای حق و ظهور می باشد و مردم را بر مبنای دین و قانون حق راهنمایی می کند و

آرامش روحی و جسمی برای جامعه به ارمغان می آورد و آرامش در جامعه، از مهمترین مسئله سلطنت او می باشد که باید همه مردم نه قشر خاص در آرامش به سر ببرند نه اینکه قشر خاصی در آرامش روحی و جسمی باشند.

آرامش واقعی آن است که عقل مردم کامل گردد تا با فهم و شعور و ادب، به یکدیگر اذیت ننمایند در زمان ظهور حضرت آرامش به طور کامل برای اعصابها و روانها جاری می گردد و عقلها کامل می گردد، همان گونه: حضرت باقر علیه السلام فرمود:

هرگاه قائم ما علیه السلام خروج کرد دست خود را بر سر بندگان می گذارد، پس به سبب آن عقلهای ایشان را جمع می نماید و به آن، خردهای ایشان کامل می گردد.^۱

ظهور و قدرت او

اکنون به فرمایش سید و مولایمان حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره ظهور و قدرت حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف گوش جان می دهیم:

علقمه بن عبدالله گوید: زمانی ما در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله بودیم، ناگاه عده ای از جوانان بنی هاشم آمدند. وقتی که پیامبر صلی الله علیه و آله ایشان را دید، چشمهای مبارکش پر از اشک گردید و رنگ مبارکش متغیر شد. عرض کردیم: یا رسول الله! چه نازله ای است که در روی شما می بینم و ما آن را ناخوش می داریم؟

۱. نجم الثاقب: ۱۶۳ از خرائج و کمال الدین.

آن حضرت فرمود:

خدای تعالی آخرت را برای ما اهل بیت بر دنیا اختیار کرده، بدرستی که اهل بیت من بعد از من به بلاها مبتلا می‌شوند، و از اوطان خود دور و رانده گردند، تا وقتی که از سمت مشرق قومی با علمهای سیاه می‌رسند و مطالبه خلافت می‌کنند و به ایشان داده نمی‌شود، پس قتال می‌کنند و نصرت می‌یابند.

پس آن چیزی را که خواسته بودند به ایشان می‌دهند. ایشان قبول نمی‌کنند تا این که امر را به مهدی تسلیم نمایند.

آنگاه زمین را پر از عدل گرداند، چنان که پر از جور گردیده اگر کسی از شما ایشان را درک نماید، به نزد ایشان برود هر چند که باشد با دستها و پایها در روی برف راه برود.^۱

و همچنین در حدیثی دیگر حضرت رسول خدا ﷺ می‌فرماید:
مهدی این امت از حسن و حسین است.^۲

و در حدیثی دیگر علی بن هلال، از پدرش نقل نموده که گفت:
در حالت احتضار رسول خدا ﷺ به خدمت او رفتم، ناگاه فاطمه علیها السلام را در بالای سر او دیدم می‌گریست.
تا این که صدا به گریه بلند نمود. پس رسول خدا ﷺ سر خود را به سوی او برداشته، فرمود:

ای حبیب دل من! چه چیز ترا می‌گریاند؟

گفت:

می‌ترسم که بعد از تو ضایع شویم.

فرمود:

ای حبیبه من! آیا ندانسته‌ای که خدای تعالی بر زمین نگاهی کرد، پدرت را از میان ایشان برگزید، بعد از آن نظری کرد، شوهرت را برگزید، و به من وحی کرد که تو را به او تزویج نمایم. ما اهل بیت را خدا هفت خصلت داده که به احدی قبل از ما نداده، و به احدی هم بعد از ما نخواهد داد.

من خاتم انبیاء و اکرم ایشانم و دوست‌ترین مخلوقاتم در نزد خدا، من پدر تو هستم.

و وصی من بهترین اوصیا، محبوب‌ترین ایشان در نزد خدا است، او شوهر تو است.

و شهید ما بهترین شهدا و محبوب‌ترین ایشان، در نزد خدا است، و حمزه بن عبدالمطلب عموی پدرت و عموی شوهرت می‌باشد.

و از ما است کسی که برای او دو بال است که به وسیله آنها در بهشت در پرواز است با فرشتگان هرطور که بخواهد در پرواز است و او پسر عم پدرت و برادر شوهرت است.

دو سبط این امت از ما است، ایشان پسرانت حسن و حسین هستند، ایشان سید جوانان بهشتند.

سوگند به خدای که مرا به راستی مبعوث نموده که مهدی این امت از ایشان است در وقتی که دنیا هرج و مرج گردید و فتنه‌ها پشت به همدیگر کردند و راه‌های هدایت قطع شد و بعضی اموال بعضی دیگر را غارت می‌نمایند، بزرگ به کوچک رحم نمی‌کند، و کوچکها تعظیم بزرگان را به جا نمی‌آورد.

در این حال خدا کسی را که قلعه‌های ضلالت و دل‌های قفل شده را می‌گشاید برمی‌انگیزد، دین را در آخر زمان اقامه می‌کند، چنان که من در آخر زمان اقامه نمودم زمین را پر از عدل می‌گرداند، چنان که پر از جور گردیده.

فرمود:

یافاطمه! غمگین مشو و گریه مکن، به راستی که خدا مهربان‌تر است
بر تو از من، زیرا که تو را در دل من محبتی است. به راستی که خدا
تو را به شوهرت تزویج نمود، او بزرگ‌ترین مردمان است از حیثیت
حسب و گرامی‌ترین ایشان است از جهت نسب رحیم‌ترین ایشان به
رعیت است و عادل‌ترین ایشان و بیناترین ایشان به قضایا است. از
خدای تعالی مسألت نموده‌ام که تو را بعد از من جلوتر از سایر اهل
بیت من به من برساند.

علی علیه السلام فرمود:

فاطمه بعد از پیامبر در دنیا نماند مگر هفتاد و پنج روز.^۱

پس با تشریف فرمایی و ظهور آقا و مولایمان حضرت ولی
عصر علیه السلام شاهد وقایع بزرگی خواهیم بود وقایعی که قیامت صغری بر
پا می‌کند و عالم تحولات عجیبی به خود می‌گیرد. هدایت آشکار
می‌شود و اموال به دست صاحبان خود بر می‌گردد. دین و ایمان در
قلب‌ها قرار می‌گیرد، ولی خداوند حاکمیت عالم را به عهده
می‌گیرد.

آقا و مولایمان می‌آید، دل‌هایمان مسرور می‌گردد و غم دل همه ما
بر طرف می‌گردد و اشک چشمانی که از غم و غصه سرازیر است به
اشک شوق مبدل می‌گردد و گره دل‌ها باز و عقده‌ها بر طرف می‌گردد.
آری، چنین امام با اقتدار را باید از خداوند بخواهیم و حامی او باشیم.

امام زمان با افتد ارترین شخص عالم

اوست که مقتدر در مقابل تمام شکلات می باشد.
 اوست که آشکار کننده حق است و از کسی هراس ندارد.
 اوست که به نمایندگی از طرف خداوند امور عالم هستی را به عهده دارد.

اوست پدید آورنده حق و برگکننده باطل.
 اوست کسی که امور عالم را اصلاح و برای همه آسان می گرداند.
 اوست که عدل و داد در عالم بر قرار می نماید.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

زمانی که قائم آل محمد علیه السلام قیام می نماید، در میان خلائق حکم داوودی می کند و به شاهد و بینه محتاج نمی شود، بلکه خداوند عالم به او الهام می کند.

پس با علم خویش حکم می فرماید و به هر قوم چیزی را که در دلهایشان پنهان داشته اند خبر می دهد، و به محض نگاه کردن دوست خود را از دشمنش می شناسد و تمیز می دهد، چنانچه خداوند کردگار می فرماید:

«إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ * وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ»^{۱، ۲}

بدرستی که در این عذاب هوشمندان را نشانه است * و این طریقی

۱. سوره حجر: آیه ۷۵ و ۷۶.

۲. بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲، مهدی موعود علیه السلام: ۲۲۶/۲، ارشاد: ۳۶۸/۲.

برای صاحب قیام است.

و حضرت کسی است که وقتی قیام کند احدی از دشمنان در مقابل او نخواهد توانست، استقامت کند.
 زیرا زمان قیام حضرت امام زمان علیه السلام با زمان حضور ائمه دیگر تفاوت دارد.

چون زمان قیام، غیر از زمان حضور می باشد.
 زمان قیام زمانی است که احدی از سرکردگان کفر قدرت و توانایی بر علیه حق را ندارد و روزگار کافران سیاه و باید بساط را جمع کنند و به درک اسفل السافلین بروند.

روزگاری است که دست ظالمان قطع می گردد.
 روزگاری است که دیگر امکانات آنان نابود می گردد و حکومت الهی حضرت مهدی علیه السلام بر قرار می شود.

روزگاری است که لشکر الهی حضرت بقیة الله الأعظم دست کفار را از سر مظلومین کوتاه و عالم به نور امام زمان روشن می گردد.
 روزگاری است که فقر و پریشانی در عالم بر طرف می شود.
 لطف حضرت مهدی علیه السلام بر سر بندگان الهی مستدام می گردد.

عزّت مؤمنین می آید

در آن دوران با شکوه مؤمنین پدر مهربان خود را پیدا می کنند.
 مؤمنین عزّت خود و آسایش خود را می یابند.
 مؤمنین مورد رحمت حضرت احدیّت قرار می گیرند.
 دستشان به دامان امام زمان می رسد.

با امام زمان خود دزد دل می نمایند و محنت های گذشته را با عشق
 مولای خود فراموش می نمایند، بر کافران مسلط می شوند و احدی از
 کافران باقی نمی مانند، در عالم پرچم «لا اله الا الله و محمد رسول الله و
 علی و اولاده المعصومین حجج الله» بر افراشته می شود.
 همه جانندای توحید، نبوت و ولایت ائمه معصومین علیهم السلام طنین انداز
 می شود.

همه جانندای قرآن می آید.
 قرآن صاحب خود را پیدا می کند.
 اسلام پدر خود را پیدا می کند.
 دین صاحب خود را پیدا می کند.
 یقین، حقیقت خود را ظاهر می کند.
 علوم قرآن ظاهر می گردد.
 عترت پیامبر عزّت خود را ظاهر و می یابد.
 فرمایشات اهل بیت علیهم السلام نور افشانی خود را ظاهر می کند.
 خلیفه و جانشین و حجّت الهی ظاهر می گردد و حکومت دل نشین
 حق را بر قرار می نماید.

مفضل می گوید: از (حضرت امام) صادق علیه السلام شنیدم می فرمود:

زمانی که قائم علیه السلام ما قیام می نماید، زمین با نور پروردگار خود نورانی و روشن می شود، و خلائق از نور و روشنایی آفتاب مستغنی و بی نیاز می باشند، و تاریکی زایل می گردد.

مردم در ایام سلطنت آن حضرت بسیار عمر می کنند حتی برای یک مرد هزار پسر متولد می شوند، و در میان ایشان هرگز آنات متولد نمی شود.

زمین خزینه های خود را آشکار می گرداند به نوعی که خلائق همه آنها را در روی زمین می بینند، و مرد در آن وقت کسی را می طلبد برای این که از مالش با او عطا نماید، تا این که صله رحم به جا بیاورد تا این که از وجه زکات چیزی به او بدهد چنین کسی که اینها را از او قبول کند، پیدا نمی نماید.

مردم به سبب آن چه که خدا از فضل خود به ایشان روزی کرده مستغنی و بی نیاز می باشند.^۱

پنان غریبان

آنگاه است که قلوب مؤمنین صاحب خود حضرت ولی عصر علیه السلام را پیدا می کند و انیس قلوب و آرامش قلوب مؤمنین و شاد کننده ضیفان ظاهر می گردد. زیرا که در آن دوران گشاینده اندوه مؤمنین ظاهر می گردد، حیات بخش همه مردگان عالم می آید.

نور بخش قلوب آشکار می گردد و یاری کننده الهی ظاهر می گردد. او که بزرگوارترین شخصیت اهل زمین است، آشکار می گردد.

او که عیب و گناهان و لغزش‌هایی که از مؤمنین سر زده نادیده می‌گیرد فرا می‌رسد.

او که مانند جدّ بزرگوارش رحمتش شامل مؤمنین می‌شود می‌آید.

او که رأفت او آفاق را می‌گیرد و انفس را حیات می‌بخشد، می‌آید.

او که پناه همه بی‌پناهان و خسته دل‌ها می‌باشد، می‌آید.

او که بر مؤمنین آسان می‌گیرد، می‌آید.

او که زمین را به نور بقایش زینت می‌بخشد، ظهور می‌فرماید.

او که نمایانگر عظمت الهی است، ظاهر می‌گردد.

او که کامل و جامع کلمات الهی است، می‌آید.

او که نیازی به دیگران ندارد، بلکه به قدرت الهی یاری‌گر دیگران

می‌شود، می‌آید.

در «ارشاد» شیخ مفید آمده:

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

هرگاه قائم علیه السلام خروج کرد، عدل حکم می‌کند و در ایام او، جور بر

طرف می‌گردد و به او، راهها ایمن می‌شود و زمین، برکات خود را

بیرون می‌آورد هر حقی به سوی اهل آن حق بر می‌گردد و باقی

نمی‌ماند اهل دینی مگر آن که اظهار اسلام کند و اعتراف به ایمان

می‌کند...^۱

آری، او که سظنتنش و سلطنت اجدادش تا قیامت با ظهورش بر

قرار می‌گردد، می‌آید.

۱. بحار الأنوار: ۳۳۸/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۷، از ارشاد شیخ مفید: ۳۸۴/۲، کشف الغمه: ۴۶۵/۲.

او که معصبت الهی نمی‌کند و مطیع امر اوست، می‌آید.

او که درخشنده کننده عالم می‌باشد، می‌آید.

آری، حضرتش کسی است که صادق و امین است. قول او حق و وعده او صدق است.

اوست که در وعده‌اش تخلف نیست. اگر فرمایشی فرمود آن فرمایش بر گشت ندارد.

ذخیره تمام نشدنی الهی

بشارت باد، اوست که دست جود و کرمش برای بندگان الهی باز است و در زمان حکومتش مردم بی‌نیاز می‌شوند.

حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

بشارت می‌دهم به شما با مهدی، که مبعوث می‌شود در میان امت من در حال اختلاف و تزلزل ایشان، زمین را پر از عدل گرداند، چنان که پر از ظلم و جور گردیده.

سکان آسمان و زمین از وی راضی می‌شوند، اموال را بالسویه میان مردم قسمت می‌کنند، آن وقت خدای تعالی دل‌های امت محمد را باغنا پر می‌کند و عدالتش ایشان را فرا می‌گیرد، به حدی که منادی به امر او ندا می‌کند که: آیا کسی را به اموال احتیاج هست؟ آنگاه اظهار حاجت نمی‌کند مگر یک مرد.

در این هنگام منادی می‌گوید: نزد خزینه دار برو و بگو: مهدی امر می‌کند به آنکه اموال به من بدهی.

خزینه دار گوید: بردار.

او بر می‌دارد و لکن در وقت بیرون آوردن، نادم و پشیمان گردد و

می گوید که: من شجاع ترین امت محمد ﷺ بودم از حیثیت نفس، حالا عاجز شدم از تحصیل چیزی که ایشان را فرا گرفته.

پس اموال گرفته را پس می دهند آن حضرت قبول نمی کند، و به او می گوید: ما اهل بیت چیزی را که داده ایم پس نمی گیریم ...^۱

و همچنین حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

در آخر زمان و ظهور فتنه ها، مردی می آید که او را مهدی می نامند، عطای وی گوارا می باشد...^۲

آری، با تشریف فرمایی حضرتش مریض ها شفا می یابند و ضعیفان قوت و قدرت پیدا می کنند. نور تقوی و پرهیزکاری به قلب ها می تابد، زیرا اوست که دلیل و حجّتش قاطع است، اوست که عزّت دائمه دارد و ظلمات عالم را بر طرف می کند.

همچنان که محبت او مضاعف کننده حسنات است، ظهور او عالم را نورانی می کند و موجب برکات الهی می باشد.

اوست کسی که پاکترین شخصیت عالم است، بصیرت و کامل و پناگاهی است که به او پناهند می شوند.

عالمی است که علم او کم نمی گردد، چون علم او از طرف خداوند و عالمی است که علم او تمام شدنی نیست. معصوم است و خطا و گناه در او راه ندارد و خیر او بی حد است.

ظهورش دیدنی است، ظهور حضرتش، عالم را جلا داده و تیرگی های ظلمت را از عالم بر طرف می گرداند و نور الهی را بر آن می تاباند.

۱. مهدی موعود علیه السلام: ۱۵۰/۱.

۲. مهدی موعود علیه السلام: ۱۵۰/۱.

آری، او در عالم وجود دارد این وجود ذی جود الهی، خود را جلوگر نموده و تمام زشتی‌ها که به وسیله اعمال بندگان عالم را گرفته، بر ظرف می‌گرداند و دست ظلم و جنایت را قطع نموده و نیکی را آشکار کند.

حق، تشنه اوست

دست رحمت او که واسطه فیض حضرت احدیت است. به سوی بندگان بازو آنان را نوازش می‌دهد.

آرامش به مؤمنین داده و امید بندگان الهی را به خداوند و ائمه و قرآن و حیات و زندگی جاوید زیاد نموده و درد بی درمان آنان را علاج می‌فرماید.

حضرتش در زمان قیام و ظهورش که خداوند اجازه فرماید. قدرتش به طوری ظاهری می‌گردد که هیچ قدرتمندی را توانایی مقابله با او نمی‌باشد و مؤمنین به چنین امامی افتخار می‌نمایند و در مقابل دشمنان سر بلند و عظمت داده شده و شرافت و عزت خود را در می‌یابند، عالم تسلیم او و مسخر قدرت اوست.

آقا امام زمان (عجل الله فرجه) ثابت و استوار کننده حق و حقیقت را ظاهر نموده و کلمات الهی را به حقیقت خود برساند و قلب بندگان الهی را به سوی خداوند متوجه می‌نماید و لذت بندگی الهی به وسیله او به بندگان الهی می‌رسد و قلوب مؤمنین نسبت به دین و حقیقت با اراده قوی و یقین محکم می‌گردد و عالم را به وسیله تشریف فرمائی خود دگرگون نموده و به سوی سعادت می‌برد.

همان گونه که حضرت رسول خدا ﷺ در ضمن حدیثی فرمود:
 مهدی خروج می‌کند، او مردی است از اولاد این (و به دست خود
 اشاره به (امیرالمؤمنین) علی بن ابی طالب علیه السلام نمود). خداوند متعال
 به وسیله او باطل و دروغ را مضمحل می‌گرداند و شدت زمانه را زایل
 می‌کند، و به سبب او ذلت بندگی از گردن‌های شما زایل می‌شود...^۱

بر طرف شدن آتش گناه

با کامل شدن عقل و بالا رفتن فهم و درک در جامعه حسادت و تکبر
 و عصبیت بر طرف می‌گردد، خشم و نفرت نسبت به یکدیگر رفع
 می‌گردد، بحث و مجادله و نزاع بر طرف می‌گردد، بی عدالتی و ظلم
 رخت بر می‌بندد، توهین و بی‌اعتنایی به مؤمن بر طرف می‌گردد و
 آتش‌هایی که به وسیله دروغ و تهمت و گمراهی‌های دیگر در جامعه
 روشن شده و یا می‌شود خاموش گردد.

ناسازگاری و بد خوئی بر طرف می‌شود بیزاری از یکدیگر و قطع
 رحم و دشنام‌گویی از بین می‌رود. زیرا که عافیت جامعه را فرامی‌گیرد
 و جامعه در عافیت کامل به سر می‌برد و احترام بزرگتر به جای خود
 می‌آید و رحم به کوچکتر جای خود را می‌یابد و قرآن الهی اجرا
 می‌شود.

۱. مهدی موعود علیه السلام: ۱/۱۲۶ از غیبت.

افلاک در زمان ظهور

اکنون به چگونگی افلاک در زمان ظهور می‌نگیریم همانگونه که: حضرت امام باقر علیه السلام، در حدیث طولانی درباره سیر و سلوک افلاک در دوران ظهور حضرت قائم علیه السلام فرمود:

... بر این سلطنت هفت سال درنگ می‌کند، مقدار هر سالی ده سال از این سال‌های شما، آنگاه خداوند آنچه را که می‌خواهد انجام می‌دهد. (روای می‌گوید) گفتم: فدای تو شوم! چگونه سالها طول می‌کشد؟ فرمود:

خداوند فلک را به درنگ کردن و کندی حرکت امر می‌فرماید. بدین جهت روزها و سالها طول می‌کشد.

(روای می‌گوید) گفتم: ایشان می‌گویند: اگر فلک تغییر پیدا کرد فاسد می‌شود. فرمود:

این قول زنادقه است: اما مسلمانان راهی برای این سخن ندارند، و حال آن که خداوند، ماه را برای پیغمبر خود صلی الله علیه و آله شق نمود. و آفتاب را پیش از آن برای یوشع بن نون برگرداند و به طول روز قیامت خبر داد، به این که مثل هزار سال است از آنچه شما می‌شمیرید.^۱

ولکن در تعدادی از اخبار رسیده که: مدت سلطنت آن جناب، بیشتر از این است.^۲

۱. بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲ و ۹۱/۵۵، ارشاد: ۳۸۵/۲، إعلام الوری: ۴۶۲، کشف الغمه: ۴۶۶/۲.

۲. نجم الثاقب: ۱۴۸. ۱۴۹ از غیبت طوسی.

همانگونه که حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

همانا (حضرت) قائم علیه السلام سیصد و نه سال پادشاهی خواهد کرد، چنانکه اهل کهف در کهف خود درنگ کردند. زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد، آنچنان که از جور و ظلم پر شده باشد...^۱

یاری رساندن ملائکه و جن به حضرت هنگام خروج

اینک به فرمایش شیوای مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام در این مورد گوش جان می دهیم:

... مفضل به امام صادق علیه السلام عرض می کند: ای سید من! آیا ملائکه و جن برای مردم؟ (در زمان ظهور) ظاهر می شوند؟
فرمود:

آری! قسم به خدا مفضل! و با ایشان گفتگو می کنند، همچنانکه مردم با همنشین خود گفتگو می کنند.

گفتم: ای سید من! آیا با او (حضرت مهدی علیه السلام) سیر می کنند؟
فرمود:

آری والله ای مفضل! و هر آینه در زمین هجرت (ملائکه) فرود می آیند، ما بین کوفه و نجف و عدد اصحاب آن حضرت در آن وقت، چهل و شش هزار از ملائکه است و شش هزار از جن است...^۲

همچنین در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

... برای او سیزده هزار و سیصد و سیزده ملک می آید.

۱. بحار الأنوار: ۲۹۱/۵۲، نجم الثاقب: ۱۴۹، غیبت طوسی: ۴۷۴.

۲. بحار الأنوار: ۱/۵۳، نجم الثاقب: ۱۵۲.

ابوبصیر گفت: گفتم: همه ملائکه هستند؟

فرمود:

آری! آن ملائکه‌ای که با نوح در کشتی بودند و آنهایی که با ابراهیم علیه السلام بودند، آن زمانی که او را در آتش انداختند و آنهایی که با موسی علیه السلام بودند، زمانی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافت آنهایی که با عیسی علیه السلام بودند، زمانی که خداوند او را به آسمان بالا برد و چهار هزار ملائکه مسومین، - یعنی نشان کرده شده - به عمامه‌های زرد که با پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بودند و هزار ملائکه مردفین، یعنی از پی یکدیگر بر آمده و سیصد و سیزده ملک که در بدر (جنگ بدر) بودند و چهار هزار ملک که نازل شدند و اراده داشتند حسین بن علی علیه السلام را نصرت کنند.

پس اذان نداد ایشان را در مقاتله و آنها در نزد قبر آن حضرت هستند، ژولیده و غبار آلوده و تا روز قیامت بر او گریه می‌کنند و رئیس ایشان ملکی است که او را منصور می‌گویند.

پس، زائری آن حضرت را زیارت نمی‌کند مگر آنکه او را استقبال می‌کنند و مودعی او را وداع نمی‌کند مگر آنکه او را مشایعت می‌کنند و مریض نمی‌شود احدی مگر آنکه او را عیادت می‌کنند و نمی‌میرد از ایشان کسی مگر آنکه بر جنازه او نماز می‌کنند و بر او بعد از مردنش استغفار می‌کنند و همه اینها در زمینند و انتظار برخاستن قائم علیه السلام را تا وقت خروجش می‌کشند.^۱

رفتن و حشت و نفرت از میان حیوانات

در اینجا به چگونگی امنیت در دوران ظهور حضرت توجه نموده و از زبان مبارک معصوم می شنویم.

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

... اگر قائم ما خروج کند، در میان درندگان و بهائم صلح می شود. تا اینکه زن، میان عراق و شام راه می رود، نمی گذارد پای خود را مگر برگیاه و بر سر او زینتهایی است. به هیجان نمی آورد او را درندهای و او را نمی ترساند.^۱

آری، امن و امان از هر جهت فرامی رسد و جهان هستی قطعه‌ای از بهشت می شود، زمانی که زمام امور آن بر عهده بزرگواری است که لغزش و خطا در او راه ندارد. زمانی که حاکمیت با آن شخصیتی والا و بالا است که هیچ فتنه‌ای در او راه ندارد و او از جمیع فتنه‌ها در امان می باشد.

کسی که رجس پلیدی در او راه ندارد، کسی که پاک و پاکیزه است، کسی که خداوند را به عظمت یاد می نماید و بزرگی که پروردگار را به دیگران معرفی می نماید. کسی که شأن و مقام الهی را بزرگ می داند و او را به بزرگی می ستاید و ذکر و یاد پروردگار را دائم ادامه می دهد و نمی گذارد ذکر خداوند خاموش و یاد او از دلها برود.

زیرا اوست که عهد و پیمان محکم با پروردگار دارد و بر آن عهد

باقی می باشد و هرگز عهد شکستی در او راه ندارد و اوست که نصیحت و خیر خواهی خلق الهی را می نماید. اوست که در زمان ظهورش تمام خلق در آسایش هستند و حتی زمین و درندگان از تشریف فرمایی حضرتش خوشنودی می نمایند و زمین فخر می کند که اصحاب حضرت قائم علیه السلام بر روی آن پای می گذارد.

و در حدیثی دیگر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام (در باره ظهور حضرت مهدی علیه السلام) فرمود:

(در آن زمان) گوسفند با گریه در یک مکان، زندگی می کنند. کودکان با مارها و عقربها، بازی می کنند. ایشان را اذیت نمی کنند و شر می رود و خیر می ماند.^۱

همچنین در حدیثی دیگر حضرت امام باقر علیه السلام می فرماید:

گویا می بینم اصحاب قائم علیه السلام را که مابین خافقین را احاطه نمودند. نیست چیزی مگر آنکه منقاد ایشان شود، حتی درندگان زمین و درندگان طیور: هر چیزی طلب خوشنودی ایشان می کند، حتی این که زمین فخر می کند و می گوید: امروز بر من، مردی از اصحاب قائم علیه السلام گذشت.^۲

۱. امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۶۲، نجم الثاقب: ۱۵۶ از عقد الدرر: ۱۵۹ باب ۷.

۲. بحار الأنوار: ۳۲۷/۵۲، نجم الثاقب: ۱۵۷، کمال الدین: ۶۷۳/۲.

زنده شدن بعضی از بزرگان و اصحاب هنگام خروج

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

چون قائم علیه السلام ظهور کرد و داخل کوفه شد، خداوند او را، از پشت کوفه (یعنی وادی السلام) با هفتاد هزار صدیق که از اصحاب و انصار او می‌شوند، مبعوث می‌کند...^۱

حضرت امام صادق علیه السلام ادامه می‌دهد:

هرکس خدای تعالی را چهل صباح به این عهد، (یعنی دعای عهد) بخواند از انصار قائم ما خواهد بود. اگر پیش از (قیام) آن حضرت، بمیرد خداوند او را از قبرش بیرون می‌آورد.

و دعا معروف است و اول آن چنین است: «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبِّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ.»^۲ که در کتاب مفاتیح آمده است و آن را بعد از نماز صبح می‌خوانند.

ظاهر شدن گنجها و ذخائر زمین با ظهور حضرت مهدی علیه السلام

در کتاب «کمال الدین» آمده است:

خداوند متعال، در شب معراج به پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود:

برای او - یعنی حضرت قائم علیه السلام - گنجها و ذخیره‌ها را به مشیت خود ظاهر می‌کنم.

۱. بحار الأنوار: ۳۹۰/۵۲، نجم الثاقب: ۱۵۸.

۲. بحار الأنوار: ۹۵/۵۳، نجم الثاقب: ۱۵۸.

و همچنین حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

(زمانی که قائم علیه السلام خروج کند) ... زمین، گنجهای خود را ظاهر می‌کند به گونه‌ای که مردم، آن گنجها را بر روی زمین می‌بینند.^۱

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

هرگاه که بر خیزد قائم اهل بیت علیهم السلام (اموال) را مساوی تقسیم می‌کند.

تا آن جا که فرمود:

و در نزد او اموال دنیا از باطن زمین و از ظاهر او جمع می‌شود.^۲

در حدیثی دیگر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

مهدی، آن کسی است که زمین را از عدل پر می‌کند همان گونه که از جور پر شده و بهائم از درندگان در امان هستند و زمین، پاره‌های جگر خود را بیرون می‌اندازد.

راوی پرسید: پاره‌های جگر او چیست؟

فرمودند:

مانند ستون از طلا و نقره.^۳

زیرا در آن زمان رحمت سرمد الهی ظاهر می‌گردد و کسی که گنجهای الهی نزد اوست ظاهر می‌گردد کسی که امانت‌ها و سپرده‌های الهی، یعنی سپرده‌های معنوی و مادی نزد او ست جلوه و ظهور می‌فرماید، کسی که بندگان الهی را به سوی پروردگار دعوت می‌کند ظاهر می‌گردد و آنان را از جهت مادی غنی می‌گرداند و به

۱. کشف الغمه: ۴۶۴/۲، نجم الثاقب: ۱۵۸، ارشاد: ۳۸۱/۲، اعلام الوری: ۴۴۶.

۲. نجم الثاقب: ۱۵۹.

۳. نجم الثاقب: ۱۵۹.

معنویت و خدا پرستی دعوت می نماید و راه معنویات را آسان می گرداند.

زیرا شخصیتی که شناخت او شناخت خداوند است ظاهر می گردد و کسی که دوستی او دوستی پروردگار است و دشمنی او دشمنی با حضرت احدیّت است، نمایان می گردد.

پس اگر کسی کینه و بغض او را داشته باشد در واقع کینه پروردگار را در دل گرفته است. شخصیتی که اگر کسی چنگ به دامن او بزند نجات می یابد و در واقع چنگ به دامن خداوند زده است.

آری، او صراط مستقیم و راه راست الهی می باشد و در دنیا شاهد خلق و امت، و در آخرت شفیع می باشد.

عافیت و استغنائی خلق

به نور امام زمان علیه السلام

وفور نعمت الهی

از برکت ظهور حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف عالم مصفا و بندگان الهی و مخلوقات همه در آسایش و رفا، واقع می‌شوند، همان گونه که حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

امت من (در زمان مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف) به نعمتی منتقم می‌شوند که هرگز مانند آن منتقم نشده بودند. آسمان بر ایشان باران پی در پی می‌فرستد و زمین تمامی گیاهان خود را می‌رویاند.^۱

حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

زمانی که وقت خروج قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف شود، منادی و همچنین حضرت از آسمان ندا کند که: ای مردم! منقطع شد از شما، مدت جباران و ولی امر بهترین امت محمد ﷺ شده است.

تا این که فرمود:

پس در آن زمان مرغان در آشیان خود جوجه گذارند و ماهیها در دریاهاى خود تخم گذارند و نهرها جاری شود و آب چشمه‌ها زیاد گردد و زمین، چند برابر ثمر و رزق خود را می‌رویاند.^۲

حضرتش ﷺ درباره حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف فرمود:

مسرور می‌شود به او اهل آسمان و اهل زمین و مرغان و وحشیان و ماهیان در دریا و زیاد می‌شود باران در دولت او و کشیده می‌شود،

۱. امام مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف از ولادت تا ظهور: ۷۵۰ از عقد الدرر: ۱۴۴.

۲. نجم الثاقب: ۱۶۰ از اختصاص.

نهرها و مضاعف می‌کند زمین، ثمره خود را و گنجهای خود را بیرون می‌دهد.^۱

در روایتی دیگر آمده که راوی می‌گوید: حضرت امام باقر علیه السلام به من فرمود:

آیا می‌آید احدی از شماها نزد برادر خود، و دست خود را در کیسه او داخل می‌کند، پس حاجت را بر می‌دارد و آن برادر او را منع نمی‌کند؟

گفتم: چنین شخصی در میان خود نمی‌شناسم.
حضرت فرمود:

پس چیزی نیست در این حال، یعنی مقامی و کمال بر ایشان نیست.
پرسیدم: آیا با این حال هلاکت است؟
فرمود:

نه! بدرستی که این گروه هنوز عقلمایشان به ایشان داده نشده است.^۲
آری، دوران رأفت و رحمت فرا می‌رسد.
شخصی به حضرت امام باقر علیه السلام عرض کرد: اصحاب ما، در کوفه جماعت بسیاری هستند. اگر می‌فرمودی ایشان را، هر آینه اطاعت می‌کردند و متابعت می‌نمودند.
فرمود:

آیا می‌آید یکی از ایشان دست به کیسه اموال برادرش می‌برد و حاجت خود را از آن می‌گیرد؟
گفت: نه!

۲. نجم الثاقب: ۱۶۳.

۱. نجم الثاقب: ۱۶۰ از عقد الدرر.

فرمود:

پس ایشان به خونهای خود بخیل ترند.

آنگاه فرمود:

بدرستی که مردم در آرامی و آسایش‌اند. با ایشان مناکحه می‌کنیم و از یکدیگر ارث می‌بریم و حد برایشان اقامه می‌کنیم و امانت ایشان را رد می‌کنیم.

زمانی که قائم علیه السلام برخیزد آن وقت وضعی در میان می‌آید، که مرد به سوی کیسه برادر خود می‌آید و حاجت خود را می‌گیرد، پس او را منع نمی‌کند.^۱

پس زمانی فرا می‌رسد که به وسیله جلوه ولایت حضرت ولی عصر علیه السلام طهارت و پاکدامنی مؤمنین را می‌گیرد و عقل‌ها کامل و اعصاب‌ها آرامش پیدا می‌کند و احلام پراکنده جمع می‌شود.

زیرا زمان سلطنت بزرگواری است که خداوند به برکت او اخلاقها را نیکو و طبیعت عوض می‌گردد و خلقت انسان پاک و پاکیزه می‌گردد و نفس‌ها طهارت پیدا می‌کند و تزکیه می‌شود؟

امام زمان علیه السلام نزد خداوند مرتبه و مقامی دارد که به غیر از خداوند و ائمه معصومین علیهم السلام هیچ پیغمبر و صدیق و ملائکه مقربی نمی‌تواند آن مقام را داشته باشد، زیرا خداوند آنان را از نور عظمت خود خلق نموده است و حضرات ائمه علیهم السلام را مقامی است که غیر از خداوند کسی نمی‌شناسد.

جان و مال و فرزند پدر و مادر ما به فدای چنین مولای بزرگواری

۱. نجم الثاقب: ۱۶۴ از اختصاص شیخ مقید.

باد که همه عالم مدیون او بوده و هستند. بزرگواری که ما وظیفه داریم و بر ما واجب است که به او ایمان داشته باشیم و با دشمنانش، دشمن باشیم، بزرگواری که مخالفت با او موجب گمراهی و ضلالت می باشد.

مولایی که باید ولایت او را داشته و با دوستان او دوست بود و آنچه را او حق می داند حق بدانیم و آنچه را او باطل می داند، باطل بدانیم و او را پدری مهران بدانیم و منتظر تشریف فرمایی و مقدم مبارکش باشیم تا بیاید و دست لطفش را بر سر ما بگذارد و از نعمت ظهورش برخوردار فرماید.

همانگونه که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

از صفات مهدی علیه السلام آن است که دست مبارک خود را بر سر بندگان می نهد، در این هنگام مؤمنی نمی ماند مگر آنکه قلبش از پاره آهن شدیدتر می شود.^۱

طول عمر اصحاب و انصار آن حضرت

اکنون دوران نشاط و پایداری زمان ظهورش را از فرمایش امام معصوم علیه السلام بشنویم:

شیخ مفید در کتاب «ارشاد» و فضل بن شاذان در کتاب «غیبت» خود روایت نموده اند که حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

در وصف ایام حکومت آن حضرت، آقا امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

قسم به آنکه دانه را شکافته و جان را آفریده! هر آینه در آن زمان

۱. نجم الثاقب: ۱۶۴ از کمال الدین.

مردم، ملوک و ار، آسوده در ناز و نعمت زندگی می‌کنند و بیرون نمی‌رود مردی از ایشان از دنیا تا این که متولد شود از صلب او هزار پسر که از هر بدعت و آفت و مفارقت از دین مأمونند، عامل به کتاب خداوند و سنت پیغمبر او ﷺ هستند که بر ایشان آفات و شبهات ناپود و فانی شده، یعنی هرگز به آفتی مبتلا و به شبهه‌ای گرفتار نمی‌شود.^۱

این فرمایشات دُرربار ما را به یقین می‌رساند و ایمان ما را قوی نموده و دوران ظهور آن حضرت را بیشتر آرزو می‌نماییم، زیرا زمان ظهور خلیفه خداوند در روی زمین است. زمانی است که دانای بی لغزش و معصوم مردم را راهنمایی می‌کند و مردم را از شبهاتی که موجب گرفتاری آنان می‌شود نجات می‌دهد و با نور علم لدنی خود، آنان را راهنمایی و آرامش می‌دهد.

مشرکان ناپاک را رسوا و مخزول می‌نماید و تقوی و حقیقت و راستی را بر قرار می‌نماید. کرامت و لطف او بندگان الهی را فرا گرفته و حیات می‌بخشد و مؤمنین را عزت می‌دهد و از دست چپا و لگران نجات می‌دهد.

زدودن عاهات و بلایا از مؤمنین

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

هر کس قائم اهل بیت مرا درک کند، از هر عاهتی و آفتی شفا خواهد یافت و از هر ضعفی قوی خواهد شد.^۲

۱. نجم الثاقب: ۱۶۶.

۲. بحار الأنوار: ۳۳۵/۵۲، نجم الثاقب: ۱۶۶، امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۷۰.

و همچنین در «غیبت» نعمانی از حضرت امام سجاد علیه السلام نقل می‌نماید:

هرگاه قائم علیه السلام بر خیزد خداوند عزوجل از هر مومنی، هرگونه آفت را بردارید و به او قوتش را برگرداند.^۱

در آن زمان به روش صحیح و سالم زندگی می‌کنند که باعث عافیت بندگان می‌باشد آنان با نور هدایت امام زمان علیه السلام هدایت یافته و در زیر سایه لطف حضرت مهدی علیه السلام در زمان دولت حضرتش در عافیت هستند و در زمان سلطنت حضرتش مؤمنین صاحب املاک می‌گردند و به عافیت اهل بیت علیهم السلام مشرف می‌گردند.

در ایام ظهور حضرتش به مردم امکانات کامل داده می‌شود و چشم همه مؤمنین روشن می‌گردد و دیدار امام زمان علیه السلام باعث سعادت و عزت دنیا و آخرت آنان می‌گردد.

۱. نجم الثاقب: ۱۶۶ از غیبت نعمانی.

رفع شدت در جامعه

شدت و گرفتاری که در جامعه است به برکت حضرت ولی عصر علیه السلام بر طرف می‌گردد. کسانی که به خاطر مسائل گوناگون که در زندگی خود به سختی افتاده‌اند به برکت وجود ذی جود آقا امام زمان علیه السلام گرفتاری و سختی آنان بر طرف می‌گردد. اگر مشکل کسی به خاطر مسائل مادی باشد، از لحاظ مادی خیلی غنی و بی‌نیاز می‌گردد. اگر به خاطر مریضی باشد امراض آنان بر طرف می‌گردد. اگر اختلاف خانوادگی باشد، الفت و صمیمیت برقرار می‌شود.

اگر از دست دشمن باشد دشمن با سلطنت حضرت امام زمان علیه السلام دیگر کار نمی‌تواند انجام دهد. اگر مشکلات دینی باشد مشکلات او بر طرف می‌گردد. اگر به خاطر قرض و بدهی به مردم باشد قرض او را امام زمان علیه السلام ادا می‌کند و اگر از ترس گرگ‌های درنده روزگار باشد، همه آنان نابود می‌شوند.

پس دوران صفا، راحتی و آسایش فرا می‌رسد. دوران نجات از ظلمت جهل و دشمنان فرا می‌رسد. دوران بهشت محمد و آل محمد علیهم السلام فرا می‌رسد دوران خلاصی از گرفتاریها فرا می‌رسد و دوران سختی و خستگی بر طرف می‌گردد.

بیاییم همه با هم دعا کنیم و فرج مولا یمان را از خداوند طلب نماییم و با عشق به امام زمان علیه السلام هر کاری که مورد رضایت اوست انجام داده، توسلات، روضه و اشک بر امام حسین علیه السلام و مصائب اهل بیت علیهم السلام و

افعال و رفتارهای نیکو را برای فرج حضرتش ترک ننماییم و در این امر کوشا باشیم و دیگران را هم تشویق نموده و برای حضرتش یار و یاور باشیم.

عاشقانه و با سوز جگر از خداوند او را بخواهیم و لحظه‌ای از حضرت و فرج مقدسش غافل نباشیم در شب و روز در اماکن مقدس از جمله حرم‌ها، زیارتگاه‌ها و مساجد و در مواقع نماز و تمام مواقع برای فرج حضرتش با سوز و آه و خواست کامل قلبی دعا نموده و به درگاه خداوند مهربان التماس نماییم مولایمان را زیارت نموده و دروان ظهورش را درک نماییم و محمد و آل محمد علیهم السلام را شادمان مشاهده کنیم و سرانجام این دنیا را با خشنودی حضرت احدیت و خشنودی اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام ببینیم.

بارالها! بحق حضرات اهل بیت علیهم السلام و قرآن با عظمتد هر چه زودتر روز موعود را برسان، و امام زمان علیه السلام را خوشحال فرما.

قوی بودن اصحاب آن حضرت

عبدالملک بن اعین گوید: خدمت ابی جعفر علیه السلام، بودم، بر دستم تکیه کردم و برخاستم آنگاه گریستم و گفتم: آرزو داشتم که من این امر را درک نمایم، - یعنی سلطنت ظاهر ائمه علیهم السلام - و در من قوتی باشد.
فرمود:

آیا راضی نیستید که دشمنان شما بعضی، بعضی را بکشند و شما در خانه‌های خود آسوده باشید؟ اگر امر چنان شد، یعنی فرج عظیم آمد، به هر مردی از شما قوت چهل مرد داده می‌شود و گرداننده

می شود دل‌های شما مانند پاره آهن، اگر خواستید به آن قوت، کوه را برکنید، خواهید توانست و شما قوام زمین و خزان آن هستید.^۱

در حدیث شریف دیگر آمده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

آن جناب (حضرت مهدی علیه السلام) دست خود را بر سر بندگان بگذارد، در این هنگام مؤمنی نماند مگر آنکه دلش سخت‌تر از پاره آهن شود و خداوند، قوت چهل مرد را به او بدهد.^۲

بدین گونه از فرمایش حضرت امام باقر علیه السلام الهام می‌گیریم که فرمود:

... چون ظهور واقع شود و مهدی ما بیاید، مردی از شیعیان ما جری‌تر از شیری و با نفوذ از نیزه بوده (و) دشمن، ما را با پای خود پایمال و او را با کف خود می‌زند.^۳

نیت و فکر

در آن دوران باشکوه فکرها سالم می‌گردد و نیت‌ها خالص می‌شود، زیرا دوران ریشه کن شدن کفر و ظلمت فرا می‌رسد. دوران نور و حاکمیت نورالله حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام فرا می‌رسد. اخلاق‌های ردیله و پست که خیلی از آنها بر اثر فقر و دست‌تنگی و ناداری به جامعه عارض گردیده بر طرف می‌شود. مردم اخلاق و سیرت نیکو دارند و به یکدیگر محبت و دوستی می‌نمایند. زیرا عقل‌های آنان کامل می‌گردد و فکر بد و فساد که بر اثر ناقص بودن عقل به آنان عارض بوده

۱. نجم الثاقب: ۱۶۷ از کافی.

۲. نجم الثاقب: ۱۶۷ از کمال الدین.

۳. بحار الأنوار: ۳۷۲/۵۲، امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۶۹.

بر طرف می‌گردد. سینه‌های پر از درد و غصه، از درد و گرفتاری خالی می‌شود. و به جای آن سرور و محبت مولای خود، حضرت صاحب الزمان علیه السلام را اقبال می‌نماید.

آری، با تشریف فرمایی حضرت ولی عصر علیه السلام بندگان الهی را رحمت فرا می‌گیرد. قدرت الهی ظاهر و به بندگان قوت دمیده می‌شود و به وسیله حضرت، غم و اندوه بر طرف می‌گردد و دلها از غصه خلاص می‌شود.

پس سزاوار است که بندگان الهی به فکر منجی خود بوده و به درگاه خداوند ناله و گریه نمایند و از حضرت احدیت حضرت مهدی علیه السلام را طلب نموده تا به فیض ظهور حضرتش نائل گردند.

استغنائی خلق از نور آفتاب به نور آن جناب علیه السلام

حضرت صادق علیه السلام در تفسیر آیه شریفه ﴿وَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾^۱ فرمود:

مربی زمین، امام زمان است.

راوی عرض کرد: پس هرگاه خروج نمود، چه خواهد شد؟

فرمود:

مردم از روشنایی خورشید و نور ماه بی‌نیاز خواهند شد و اکتفا به نور امام علیه السلام می‌نمایند.^۲

۱. سوره رمز: آیه ۷۹.

۲. بحار الأنوار: ۳۲۶/۷، تفسیر قمی: ۲۵۳/۲، نجم الثاقب: ۱۶۸ از تفسیر علی بن ابراهیم.

و در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

هرگاه قائم علیه السلام بر خیزد زمین به نور رب خود، روشن شود. و مردم از روشنایی آفتاب بی نیاز گردند، (و) تاریکی برود.^۱

پرچم پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در دست حضرت مهدی علیه السلام

اکنون به دگرگون شدن اوضاع عالم با برافراشته شدن پرچم آقا امام زمان علیه السلام توجه می نمایم.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

... اگر پرچم رسول خدا صلی الله علیه و آله را جبرئیل، روز بدر نازل نمود و آن - و الله - از پنبه بود و نه از کتان و نه از ابریشم و نه از حریر نبود.

راوی عرض کرد: پس از چه بود؟

فرمود:

از برگ بهشت بود، رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را در روز بدر باز کرد. آنگاه آن را پیچیده و به علی بن ابی طالب علیه السلام داد. پس پیوسته نزد آن جناب بود تا روز بصره فرا رسید که امیرالمؤمنین علیه السلام آن را باز کرد و خدای تعالی، برای او فتح کرد.

آنگاه آن را پیچید و آن در نزد ماست. در این جا آن را احدی باز نمی کند تا قائم علیه السلام برخیزد. هرگاه آن حضرت برخاست، آن را باز می کند.

پس نمی نماند در مشرق و نه در مغرب احدی، مگر آنکه آن را ملاقات می کند و رعب از پیش روی آن، به مسافت یک ماه و از راست آن یک ماه و از چپ آن یک ماه می گریزد...^۲

۱. نجم الثاقب: ۱۶۸ از ارشاد شیخ مفید و غیبت طوسی.

۲. غیبت نعمانی: ۳۰۷ باب ۱۹، نجم الثاقب: ۱۶۹.

آری، صاحب پرچم حضرت بقیة الله الأعظم عجل الله تعالى فرجه الشريف می باشد. پرچمی که با باز شدن آن تمام مؤمنین مسرور می گردند. پرچمی که تمام اولیای الهی انتظار باز شدن آن را دارند.

پرچمی که به دست حجّة الله بر اهل دنیا و آخرت باز می گردد. پرچمی که صاحب آن راهنما و طریق هدایت می باشد.

پرچمی که پرچمدار آن آشکار کننده علم و تقوی و خردمند و تواناست و ارث پیامبران الهی می باشد و او مثل اعلی الهی است و بهترین دعوت کننده به سوی حق می باشد و کسی که ظلمت و جهل و تاریکی را از میان خلق بر می دارد.

مشتاقان حضرتش، شیعیان و محبین باید برای خود لازم بدانند که تشریف فرمایی او لازم است و هرچه بیشتر در راستای ظهور حضرتش کوشش نمایند و فرجش را از خدا تمنا کنند.

باز به حدیثی دیگر که وصف پرچم آن را می نماید توجه می نمایم:
حضرت امام باقر علیه السلام به ابو حمزه فرمود:

ای ثابت! گویا می بینم قائم اهل بیت خود را که مشرف شده بر این نجف شما (و اشاره به دست خود به ناحیه کوفه). نمود.

فرمود:

چون مشرف شد بر نجف شما، باز می کند پرچم رسول خدا صلی الله علیه و آله را و چون آن را باز کرد، بر او ملائکه بدر فرود می آیند.

گفت: پرچم رسول خدا صلی الله علیه و آله چیست؟

فرمود:

چوبش از عمود عرش خداوند و رحمت اوست و سایر آن از نصر خداوند است دراز نمی کند آن را بسوی چیزی، مگر آنکه آن را تباه می کند.

به روایت دیگر :

چون آن را باز کند، بر او سیزده هزار و سیزده ملک که همه آنها
منتظر قائم علیه السلام بودند فرود آید...^۱

و حدیث دُررباری حضرت امام صادق علیه السلام فرمود :

چون با اهل بصره جنگ شد امیرالمؤمنین علیه السلام، پرچم رسول
خدا صلی الله علیه و آله را باز کرد پس قدمهای ایشان لرزید و آفتاب زرد نشد که
گفتند: ای پسر ابوطالب! ما را امان بده ...

فرمود :

چون روز صفین شد، استدعا کردند از آن حضرت که آن پرچم را باز
کند، اجابت فرمودند. پس جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و
عمار بن یاسر را شفیع حجت خود کردند.

به امام حسن علیه السلام فرمودند :

فرزند! برای این قوم، مدتی است که باید به آن برسند و بدرستی که
این پرچمی است که باز نمی‌کند آن را بعد از من، مگر قائم علیه السلام.^۲

آری، این پرچم غیر از پرچم‌های دیگر است. این پرچمی است که
وقتی باز شد، تمام پرچمهای کفر و نفاق سرنگون می‌شود و احدی
دیگر قدرت ندارد در مقابل پرچم حضرتش پرچم بلند کند.

روز سیاه برای دشمنان فرا می‌رسد و روز سرور و شادی و
رستگاری برای دوستان فرارسیده و آنان را به طرف بهشت محمد و آل
محمد صلی الله علیه و آله سوق می‌دهد. خوشا آن روزی که مولای ما ظهور فرماید و
چشم همه را روشن نماید.

۱. نجم الثاقب : ۱۷۰.

۲. بحار الأنوار : ۳۶۷/۵۲ و ۲۱۰/۳۲، غیبت نعمانی : ۳۰۷، نجم الثاقب : ۱۷۰.

زره پیامبر خدا ﷺ اندازه قامت شریف امام زمان علیه السلام

حضرت امام صادق علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود:

بدرستی که قائم ما ﷺ کسی است که وقتی زره رسول خدا ﷺ را بپوشد، اندازه یکش باشد یعنی زیاده و کم نشود و بدرستی که آن را ابوجعفر علیه السلام (حضرت امام باقر علیه السلام) پوشید از قامتش زیاده بود.

راوی (به امام صادق علیه السلام) عرض کرد: شما تنومندید، یا ابوجعفر علیه السلام؟
فرمود:

ابوجعفر علیه السلام از من تنومند تر بود من هم آن را پوشیدم، اندکی بزرگتر بود و نزدیکتر بود به استوا.

ابی بصیر می گوید: به حضرت صادق علیه السلام گفتم: فدای تو شوم! من می خواهم دست به سینه تو بمالم.
فرمود: به جای آور!

من دست به سینه و کتفهای مبارکش مالیدم.

فرمود: چرا چنین کردی ای ابو محمد؟

عرض کردم: فدای تو شوم! شنیدم از پدرت که می فرمود: بدرستی که قائم ﷺ سینه اش پهن است و دو کتفش فرو هشته و میان آنها فراخ است.

فرمود:

ای ابو محمد! پدرم زره رسول خدا ﷺ را پوشید و آن از زمین کشیده

شد و بدرستی که من آن را پوشیدم پس نزدیکتر بود به این که به اندازه باشد و آن زره اندازه بدن قائم علیه السلام می باشد، چنانکه اندازه اش از رسول خدا صلی الله علیه و آله بود.

دامنش از زمین مرتفع است به نحوی که گویا پیش روی آن را با دو حلقه بلند کرده اند.^۱

پر شدن تمام روی زمین از عدل و داد

دوران با شکوه و با عظمت ظهور آن حضرت فرا می رسد، دوران صفا و صمیمیت، دورانی که عدل و داد عالم را می گیرد. همان گونه که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود:

... وقتی آن حضرت خروج کند، زمین به نور پروردگار خود روشن و میزان عدل میان مردم، گذاشته شود و احدی، احدی را ظلم نمی کند...^۲

در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه شریفه: «سِپَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَ اَيَّاماً اَمِنِينَ»^۳ فرمود:

منظور، قائم ما اهل بیت است. یعنی در عهد آن حضرت، هر کس در شب و روز به هر جا رود، ایمن و محفوظ است.^۴

همچنین حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

... آن حضرت و اصحابش مقاتله می کند، و الله! تا خلق خدا به یگانگی

۱. نجم الثاقب: ۱۷۱.

۲. بحار الأنوار: ۳۲۱/۵۲، اعلام الوری: ۴۳۴، كشف الغمه: ۵۲۴، نجم الثاقب: ۱۷۷ از عیون.

۳. سورة سباء: آیه ۱۸.

۴. نجم الثاقب: ۱۷۷ از کمال الدین.

خالق اقرار کنند، و چیزی را برای او شریک قرار ندهند. حتی آنکه پیرزن ضعیفی از مشرق، اراده مغرب می‌کند، احدی مانع او نمی‌شود...^۱

فروتنی و تواضع

آن دروان باشکوه، دوران بر طرف شدن خشونت است دوران عفو و گذشت و احترام به یکدیگر است، دوران اخلاق نیکو در کل جامعه و خوشرفتاری است، دورانی که زبانها از اهانت و دروغ و خیانت و دشنام در قید دین قرار می‌گیرد و کسی دیگر به خود اجازه نمی‌دهد به برادر دینی خود اهانت و فحاشی نماید.

زیرا اولاً گرفتاری مادی بر طرف می‌گردد و ثانیاً انسان به کمال می‌رسد و عقل او رشد پیدا کرده و به خود اجازه اهانت به دیگری را نمی‌دهد. بدان علت که حضرت ولی عصر (عجل الله فرجه الشریف دست خود را بر سر بندگان الهی می‌گذارد و عقل آنان را کامل می‌گرداند.

خوشرفتاری و تواضع و تعادل و تکامل بر قرار می‌شود و با حسن خلق با یکدیگر رفتار می‌نمایند، نرمی و ملاحظت و دوستی به یکدیگر بر قرار و برادران دینی همه یکدیگر را برای خداوند دوستی می‌دارند.

پس آن زمان صفا و صمیمیت فرا می‌رسد. خیانت و اهانت بر طرف می‌گردد، مردم به یکدیگر فروتنی می‌نمایند و دست از کارهای بی‌خردی بر می‌دارند.

۱. بحار الأنوار: ۳۴۱/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۷، تفسیر عیاشی: ۵۶/۲.

مسلم زمان ظهور حضرت صاحب الأمر علیه السلام زمانی است که برکات و نعمت‌های الهی ظاهر می‌گردد، زیرا زمان دولت حافظ اسرار الهی است. زمان ظهور بزرگواری است که حاصل علم کتاب است و او معدن علم پروردگار است و وصی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله است و او مخلص در توحید الهی است و او ظاهر کننده امر الهی است.

بزرگواری که بر امر خداوند سبقت نمی‌گیرد و تابع امر الهی است و به امر الهی عمل می‌نماید و بی نهایت محبت خداوند را دارد و او عاشق واقعی خداوند است و اوست که اولی الأمر و برگزیده خداوند است و حزب خداست و سپاه و نیروی الهی است. اوست که عدالت گستر جهان هستی است و خالی کننده زمین از جور و ظلم است.

همانگونه که ریّان بن الصلت به امام رضا علیه السلام عرض کرد: تو صاحب

این امری؟

فرمود:

من صاحب این امر هستم، و لکن آن کسی که زمین را از عدل می‌کند، چنانکه از جور پر شده است نیستم...

به امید آن روز که مولایمان را ببینیم و در زیر سایه لطف و احسان او

در زمان ظهور و فرجش به زندگی ادامه دهیم.

اکنون همه با هم برای فرجش دعا کنیم، بگوییم:

خداوندا! به حق محمد و آل محمد علیهم السلام هرچه زودتر مولایمان را

برسان و در ظهورش تعجیل فرما.

حکم فرمودن در میان مردم به علم امامت

اینک به چگونگی حکم فرمایی حضرتش که از بیان امام معصوم علیه السلام آشکار می گردد توجه می نماییم.
حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

هرگز دنیا به آخر نخواهد رسید مگر این که مردی از ما اهل بیت خروج کند که حکم کند به حکم داوود و آل داوود، و از مردم بینه شاهد نخواهد...^۱

همچنین در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

هرگاه قائم آل محمد علیه السلام خروج کرد، به حکم داوود و سلیمان حکم می کند، و از مردم شاهی نمی پرسد.^۲

به حدیث شریف دیگر که از پدر بزرگوار آقا امام زمان علیه السلام است گوش جان می دهیم.

مولای ما حضرت امام عسکری علیه السلام در جواب آن کسی که پرسید: وقتی قائم علیه السلام بر خاست، به چه حکم می کند؟
فرمود:

هرگاه خروج کرد، میان مردم به علم خود حکم می کند، مثل حکم داوود و از مردم بینه نمی خواهد.^۳

۱. بحار الأنوار: ۳۲۰/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۸، امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۲۲.

۲. بحار الأنوار: ۳۲۰/۵۲، مستدرک الوسائل: ۳۶۴/۱۷، بصائر الدرجات: ۲۵۹، نجم الثاقب: ۱۷۸.

۳. بحار الأنوار: ۳۲۰/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۸ از دعوات سید فضل الله راوندی.

و فرمایش ذرربار حضرت امام صادق علیه السلام این چنین است که فرمود:
گویا می بینم مرغ سفیدی را بالای حجر الاسود و در زیر آن، مردی
است که به حکم آل داوود و سلیمان حکم می کند و بینه
نمی خواهد.^۱

و حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند:

هرگاه قائم آل محمد علیهم السلام بر خاست میان مردم به حکم داوود حکم
می کند. به بینه محتاج نمی شود. خدای تعالی به او الهام می کند و
حکم می کند به علم خود و خبر می دهد هر قومی را به آنچه در دل
خود مخفی کرده اند.^۲

و دیگر در بیانات حضرت امام صادق و امام کاظم علیهما السلام آمده است:

هرگاه قائم ما علیه السلام بر خواست به سه حکم، حکم می کند، که حکم نکرد
به آن احدی قبل از او: پیر زانی، مانع زکات را می کشد و میراث دهد
برادر را از برادرش در عالم ذر، یعنی هر نفر که در آن جا، در میانشان
عقد برادری بسته شد، در این جا از یکدیگر میراث می برند.^۳

و همچنین حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

بدرستی که علی علیه السلام می فرمود: بر من بود که بکشم کسی را که پشت
کرده، یعنی آنان که در روز جنگ مردند و بکشم خسته مجروح را، و
لکن ترک کردم آن را به جهت عاقبت اصحاب خود که اگر مجروح
شوند، ایشان را نکشند و این حکم برای قائم علیه السلام است که پشت
کننده از جنگ و مجروح را بکشد.^۴

۱. بحار الأنوار: ۳۳۶/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۸ از خرائج رواندی.

۲. امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۲۴، از بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲، نجم الثاقب: ۱۷۸.

۳. نجم الثاقب: ۱۸۰ از خصائل. ۴. نجم الثاقب: ۱۸۰ از غیبت نعمانی.

ابوبصیر از حضرت امام صادق علیه السلام از حکم کسانی که نصب عداوت کردند پرسید.

حضرتش فرمود:

ای ابو محمد! برای کسی که با ما مخالفت کرد، در دولت ما حظ و نصیبی نیست بدرستی که خدای تعالی، برای ما، خونهای ایشان را در وقت خروج قائم ما علیه السلام حلال کرده و امروز این کار بر ما و بر شما حرام است. پس تو را مغرور نکند احدی و هرگاه قائم ما علیه السلام برخیزد، برای پیغمبرش و برای همه ماها انتقام خواهد کشید.^۱

در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

علم، بیست و هفت حرف است. پس جمیع آنچه پیغمبران آوردند دو حرف بود و مردم تا امروز غیر از این دو حرف را نشناختند. هرگاه خروج کرد قائم ما علیه السلام بیست و پنج حرف را بیرون آورد. آنگاه پراکنده می کند آنها را از میان مردم و منضم می فرماید به آن دو حرف دیگر را تا بیست و هفت حرف را منتشر می نماید.^۲

وقایع زمان ظهور

فرود آمدن شمشیرهای آسمانی

در حدیثی حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

هر گاه حضرت قائم علیه السلام خروج کرد شمشیرهای قتال فرود می آید. بر هر شمشیری اسم مردی و اسم پدر او ثبت گردیده است.^۱

آری، آن هنگام زمان عزت مؤمنین فرا می رسد، زمانی که با یاری خداوند قدرت و قوت شیعیان زیاد گشته و دشمنان دیگر توان را از دست می دهند و ضعیف و نابود می گردند. خسته گان عالم باید بدانند روزی می آید که خستگی ها بر طرف می گردد.

روزی می آید که به حقوق خود می رسند و لشگر حق غالب و قوی می گردد و شمشیر دوستان امام زمان علیه السلام برای نبرد، علیه کسانی که با حضرت دشمنی می نمایند خواهد بود و کمر دشمنان شکسته و امید آنان یک باره نا امید می شود.

چه زیباست که ما مولای خود را ببینیم و لشگر حضرتش را در حال جولان ببینیم و آزاد مردان حقیقی را در حال جنگ علیه کفر مشاهده نماییم. چه لذت بخش است که ببینیم خون دشمنان امام زمان علیه السلام به زمین ریخته می شود و چه لذت بخش است که خوشحالی پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و حضرت زهرا علیها السلام و امامان معصوم علیهم السلام را خود را مشاهده نماییم.

سعی کنیم از امام زمان خود غافل نشویم و مرتب برای حضرتش

۱. بحار الأنوار: ۲۵۶/۵۲، غیبت نعمانی: ۲۴۴، نجم الثاقب: ۱۸۲ از غیبت نعمانی.

دعا کنیم که مولا یمان پای در رکاب نماید و عالم را نجات بخشد.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

هرگاه قائم خروج کرد، به رجه کوفه می آید. در این هنگام به پای مبارک خود اشاره می کند و آن جناب به دست خود اشاره به موضعی می کند.

آنگاه می فرماید: این جا را حفر کنید.

پس حفر می کنند و بیرون می آورند دوازده هزار زره و دوازده هزار شمشیر و دوازده هزار کلاه خود، که برای هر کلاه خودی دو رو است. آنگاه دوازده هزار از موالیان عرب و عجم را می خواهد و آنها را بر ایشان می پوشاند.

آنگاه می فرماید: هر کس نباشد بر او مثل آنچه بر شماست، او را بکشید!

پس به طور آشکار برای دوستان و سربازان امام زمان علیه السلام دوست و دشمن معلوم است و آنان در پیدا کردن دشمنان نگرانی ندارند.

بیرون آمدن دو نهر از آب و شیر در پشت کوفه

اکنون به فرمایش سید و مولایمان گوش جان داده و اوضاع کوفه و اطراف آن را می‌نگریم.

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

چون قائم علیه السلام خروج کند و اراده نماید که متوجه کوفه شود، منادی آن حضرت ندا کند: آگاه باشید کسی طعامی و نه آبی! حمل نکند. حضرتش حجر موسی را حمل می‌نماید که جاری شده بود از آن دوازده چشمه آب و فرود نمی‌آید در منزلی، مگر آنکه آن را نصب می‌فرماید و از آن چشمه‌ها جاری می‌شود.

پس، هر که گرسنه باشد، سیر می‌شود و هر که تشنه باشد، سیراب می‌شود و آن سنگ، توشه ایشان است تا وارد نجف، پشت کوفه شوند. چون در پشت کوفه فرود آمدند، از آن پیوسته آب و شیر جاری می‌شود.

در این هنگام هر که گرسنه باشد سیر می‌شود و هر که تشنه باشد، سیراب می‌شود.^۱

خداوند متعال را بی حد شکر و سپاس می‌گذاریم که چنین موهبت و احسان و کرامتی برای شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام ذخیره نموده است که ان شاء الله به زودی به این کرامت بزرگ که ظهور مولا و سرور ما آقا امام زمان علیه السلام است، نائل گردیم و چشمان ما به نور جمال مهدی فاطمه علیها السلام روشن گردد و جمال دلربای مولایمان را زیارت کنیم.

مولایی که - همچنان که از روایت روشن گردید - برکات و خیراتی فراوان به میمنت وجود مبارکش نصیب همه می‌گردد. مولایی که متابعت او بهشت را به ارمغان می‌آورد. مولایی که تمسک به دامن او هدایت را به ما می‌دهد.

آقایی که انکار او کفر است و محاربه با او شرک است و کسی که او را رد کند در پایین‌ترین طبقه جهنم جای می‌گیرد و متابعت او سعادت همیشگی می‌باشد.

بیاییم برای این سعادت ابدی و بهشت همیشگی کوشش نموده و در راه تشریف فرمایی او از جان و مال و هست خود مایه گذاری کنیم و دعا نماییم و دیگران را به دعا برای فرج مقدسش تشویق نماییم و از صدقه دادن برای او و توسلات و نذورات و احسان و کارهای خیر برای فرج مقدسش دست برداریم.

نزول حضرت عیسی علیه السلام برای یاری امام عصر علیه السلام

اینک چه زیباست که به فرمایش سرور کائنات گوش جان دهیم:
حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری فرستاد! اگر نماند از دنیا مگر یک روز، خدا آن روز را طولانی می‌کند تا در آن روز فرزندم خروج کند، فرزندم مهدی. و روح الله، عیسی بن مریم فرود آید و پشت سر او نماز گزارد.^۱

۱. نجم الثاقب: ۱۸۵ از کمال الدین.

و همچنین شاه ولایت اسد الله الغالب حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

(حضرت مهدی علیه السلام) او (دجال) را می‌کشد. یعنی خداوند در شام در عقبه افیق، به دست کسی که، مسیح عیسی بن مریم در پشت سر او نماز می‌خواند.^۱

و همین گونه است فرمایش عزیز دل زهرای اطهر و سبط اکبر پیامبر صلی الله علیه و آله حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام که می‌فرماید:

از ما نیست احدی مگر آنکه در گردن او بیعت از طاغیه زمان او واقع می‌شود، مگر قائمی که روح الله عیسی علیه السلام در پشت سر خلف او نماز می‌گذارد.^۲

از این احادیث شریف عظمت و بزرگواری امام خود را می‌یابیم. امامی که خداوند متعال دوستی او را به جمیع خلق حتی پیامبران الهی واجب نموده است. امامی که به وسیله او اعمال بندگان و مؤمنین اصلاح می‌گردد.

امامی که خلق جهان به برکت وجود او روزی می‌خورند. امامی که رحمت و اسعه پروردگار است. امامی که اگر او از ما راضی باشد، خداوند از ما راضی می‌شود.

آری، پیامبر او العزم الهی حضرت عیسی علیه السلام افتخار می‌کند که پشت سر او بایستد و نماز بگذارد. پس شخصیتی که پیامبران الهی انتظار

۱. نجم الثاقب: ۱۸۵.

۲. بحار الأنوار: ۲۷۹/۵۲، نجم الثاقب: ۱۸۵ از اعلام الوری شیخ طبرسی.

مقدم او را دارند و افتخار می‌کنند و آروزی ظهور او را دارند، ما مردم باید چگونه به انتظار او بنشینیم. باید توجه کنیم که در انتظار چه بزرگواری هستیم.

حضرت رسول خدا ﷺ در مورد حضرت مهدی علیه السلام فرمود:

آن حضرت، با اصحاب خود در بیت المقدس مشغول نماز صبح است که عیسی بن مریم فرود می‌آید. پس حضرت بر می‌گردد تا عیسی پیش افتد و در نماز امام (جماعت) مردم شود. در این هنگام عیسی دو دست خود را بر کتف آن جناب می‌گذارد و به او می‌گوید: مقدم شوا^۱ و در حدیثی دیگر آن جناب علیه السلام فرمود:

پس ملتفت می‌شود مهدی علیه السلام که عیسی بن مریم نازل شده، گویا از مویش آب می‌چکد.

مهدی علیه السلام به او می‌فرماید: مقدم شو و برای مردم نماز بخوان!

عیسی می‌گوید: نماز برای تو بر پای شده!

پس، عیسی، پشت سر مردی از فرزندان من نماز می‌خواند و چون نماز خواند، می‌نشیند و عیسی در مقام با او بیعت می‌کند.^۲

و حضرتش فرمود:

مهدی علیه السلام و عیسی علیه السلام وقت نماز اجتماع می‌نمایند. پس حضرت به

عیسی می‌فرماید: پیش برو!

عیسی علیه السلام می‌گوید: تو سزاوارتری به نماز!

در این وقت عیسی علیه السلام به اقتدا در پشت سر آن حضرت نماز می‌گذارد.^۳

۱. نجم الثاقب: ۱۸۷.

۲. امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور از عقد الدرر: ۲۳۰ باب ۱۰. نجم الثاقب: ۱۸۷.

۳. نجم الثاقب: ۱۸۷.

به امید روزی که ظهور امام زمان را درک نموده و پشت سر حضرتش نماز به جا آریم و جمال دلربای او را مشاهده نماییم و در جوار حضرتش باشیم و حضرات ائمه علیهم السلام و اولیاء را زیارت نماییم و عالم به رحمت محمد و آل محمد علیهم السلام مصفا گردد و دل حضرت حجة ابن الحسن علیه السلام خوشحال گردد و دین جد بزرگوارش در تمام عالم ظاهر گردد و نعمتهای الهی و احسان حضرت احدیّت ظاهر گردد و مردم در نصرت و عافیت و هدایت و پاکدامنی به سر ببرند.

سزاوار است به فرمایشات ائمه اطهار علیهم السلام توجه نموده و برای تشریف فرمایی ظهور آن حضرت زیاد دعا و یک پارچه دست به درگاه خداوند برداریم. او را بخوانیم تا چشم ما به جمالش و قیامش روشن گردد.

خطبه مهمّ پیامبر ﷺ در حجّة الوداع، غدیر خم

شیخ طبرسی در «احتجاج» و ابن طاووس در «کشف الیقین» خطبه بلیغه طولانی رسول خدا ﷺ را روایت کرده‌اند که در حجّة الوداع در غدیر خم، در آن محضر عظیم خواندند و از جمله فقرات آن خطبه است:

... معاشر الناس ألا و إني منذرٌ و عليّ هادي، معاشر الناس إني نبيّ و عليّ وصيّي،
ألا إنّ خاتم الأئمّة منّا القائم المهديّ،
ألا إنّ الظاهر على الدّين، ألا إنّ المنتقم من الظّالمين،
ألا إنّ فاتح الحصون و هادمها،
ألا إنّ قاتل كلّ قبيلةٍ من أهل الشّرك،
ألا إنّ المدرك بكلّ ثارٍ لأولياء الله عزّوجلّ،
ألا إنّ الناصر لدين الله،
ألا إنّ الغراف من بحرٍ عميقٍ،
ألا إنّ قسيم كلّ ذي فضلٍ بفضله و كلّ ذي جهلٍ بجهله،
ألا إنّ خيرة الله و الله مختاره،
ألا إنّ وارث كلّ علمٍ و المحيط به،
ألا إنّ المخبر عن ربّه عزّوجلّ و المنبّه بأمر إيمانه،
ألا إنّ الرّشيد السّديد،

ألا إنه المفوض إليه،

ألا إنه قد بشر به من سلف بين يديه،

ألا إنه الباقي حجّةً و لا حجّة بعده و لا حقّ،

إلا معه و لا نور إلا عنده،

ألا إنه لا غالب له و لا منصور عليه،

ألا و إنه وليّ الله في أرضه و حكمه في خلقه و أمينه في سرّه

و علانيته ...^۱

... (ای) گروه‌های مردم آگاه باشید براستی که من انذار کننده علی

هادی است، (ای) گروه‌های مردم من پیامبر و علی وصی من است،

آگاه باشید که خاتم ائمه از ما، قیام کند (و) مهدی می‌باشد،

آگاه باشید که او ظاهر کننده دین است،

آگاه باشید که او انتقام گیرنده از ظالمین می‌باشد،

آگاه باشید که او فتح کننده و منهدم کننده دژهاست،

آگاه باشید او قاتل همه قبیله‌های اهل شرک می‌باشد،

آگاه باشید که او دریابنده خون همه اولیاء خداوند عزوجل است،

آگاه باشید او یاری کننده دین خداست،

آگاه باشید او نهری پر آب از دریای عمیق است اوست که هر صاحب

فضلی را به فضلش می‌رساند و هر صاحب جهل و نادانی را به جهلش

می‌رساند،

آگاه باشید که او برگزیده خداوند است و خداوند او را اختیار نموده

است،

آگاه باشید که او وارث همه علم است و احاطه به تمام عالم دارد،

آگاه باشید که او خبر دهنده از طرف پروردگار می‌باشد و آگاه کننده به امر ایمان اوست ،

آگاه باشید او رشید و استوار است ،

آگاه باشید که کار به او واگذار شده است ،

آگاه باشید او کسی است که (انبیاء و ائمه علیهم السلام) به او بشارت داده‌اند ،

آگاه باشید او حجت باقی ماندنی پروردگار و حجتی بعد از او نیست و

حقی نیست مگر اینکه با اوست و نوری نیست مگر اینکه نزد اوست ،

آگاه باشید که هیچ به او غالب نیست و هیچ یاری شده‌ای بر علیه او

نیست ،

آگاه باشید که او ولی خداوند در زمین و حکم خداوند در خلق او و

امین خداوند در پنهان و ظاهر می‌باشد ...

افق جمال دوست

چهره دل ربای دوست ، جمال الهی او است که عشاق را محو خود

نموده و چشم همه عاشقان خود را ربوده و از غیر حق سوی جلال

جمالش محو نموده است .

چهره دل ربای او جلوه حق است که بندگان را به به عبادت ابدی

نایل می‌نماید و از غیر خدا غافل می‌نماید . حضرتش محبت خود را در

دل عاشق جای داده و به آرزوی ابدی عشاق جواب نیکوی شهد وصال

داده است و همیشه با زمزمه الهی در گوش جان بنده نواخته ، عاشق را

تغذیه آب کوثر وصال و سیراب علم و معرفت نموده و دست عشاق را

گرفته به دامن خاندان وحی و امامت وصل نموده و موهبت‌های الهی به

او داده و کف از هر چه غیر حق است خالی نموده است .

او جمال الهی است که آرامش حقیقی را به قلبها و وجود و درون ساری و جاری می نماید و از بت پرستیها بندگان الهی را نجات داده و از مشغله ها که بر اثر خستگی و بی اهمیتی به دستورهای الهی رُخ داده نجات می بخشد و آرامش روح و جسم و جان را عطا می فرماید .
 جمالی که تمام انبیا و اولیاء انتظار زیارتش را دارند و جمالی که امام صادق علیه السلام می فرماید :

لا و لو أدركته لخدمته أيام حياتي^۱.

نه و اگر او را درک نماییم در تمام عمرم خدمت او را می نمایم .
 در روز ظهور عیان نموده و ظلمت تمام دشمنان را با نور جمالش محو و نابود می نماید و هیچ ظلمتی در عالم قدرت ماندن در مقابل نور جمال او را ندارد و تمام کفر و نفاق بساط خود را جمع می نماید و همه عالم دست تسلیم و ادب بر سر می گیرند و به ندای الهی او لبیک می گویند و خاک مقدم او را می بوسند و اشک شوق و خوشحالی به مثال سیل که در شط ، ساری و جاری است جاری می نماید و کلمه

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا»^۲

را بر زیان جاری می نماید .
 روزگاری که جمال او تمام قعر دریاها را روشن می نماید و تمام مخلوقات را به نور جمالش آرامش داده و از زندان غیبت نجات می دهد .

۱. بحار الأنوار: ۱۴۸/۵۱، غیبت نعمانی: ۲۴۵.

۲. الأعراف، ۴۳.

جمال الہی کہ :

أَيْنَ وَجْهَ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ؟^۱

جمالی کہ نہ یک نفر یاد و نفر یا یک نوع و یا دو نوع مخلوق و یا دہ نوع مخلون و یک نوع و یا دو نوع بہرہ مند گردند، بلکہ تمام عالم کون و مکان بہ شوق ابدی نایل می گردند و تمام ہستی جان می گیرد و حیات جاویدان خود را می یابد، جمالی کہ احدی نمی تواند وصف آن جمال بنماید.

آری، چون آن جمال، جمال الہی است و حضرتش فرزند پیامبر بزرگوار اسلام است کہ جهان را از ظلمت کفر دوران سیاه چہل و جہالت در صدر اسلام نجات دادہ و بزرگواری کہ طلوع نور نبوتش و کتاب آسمانی او تمام پیامبران و اوصیاء و کتابهای آسمانی را تحت شعاع نور نبوت ہدایت آسمانی خود قرار دادہ و کتابش شریفش در برگیرندہ تمام کتابهای آسمانی بودہ و هست و تمام پیامبران محو نور جمال و کمالش گشتہ، بلکہ در زمان خودشان انتظار طلوع نور محمدی او را داشتہ و آرزوی دیدار جمال او را می نمودند و مأمور بہ اعلام رسالت او بودند کہ بہ دیگران او را معرفی کنند.

نور الہی کہ کہ سالهای بیشمار در عوالم مختلف بہ عبادت حضرت احدیت مشغول بودہ و تمام عالم مرہون آن تسبیحها، تحمیدها، تہلیلها و تکبیرها است.

او بود آنجا کہ با ذکر گفتن او تمام تمام مخلوقات درس آموختہ و

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبہ : ۸۸۰، صحیفہ مہدیہ : ۲۵۱.

زبان اهل توحید به کلمه توحید گشوده و خود را مقرب در گاه الهی نموده است و از عطر محمدی مشام جان را روح بخشیده و خوشبو نموده و بلکه اهل توحید محتاج چنین عطری بوده که اگر نبود بوی خوشی در خود نشنوده بودند.

اوست که جمیع ملائک الهی مشتاق دیدار او بوده و اگر نور او نبود چشم به جهان نگشوده و اگر نور جمالش را ندیده بودند، بهره‌ای از عالم نبرده و همچون گیاه از آب مانده خشک شده و نابود می‌گردیدند.

پس با جلوه جمال دلربای او مصداق کامل فرمایش حضرت رسول الله ﷺ تحقق یافته و خواست قلبی حضرت پیامبر گرامی اسلام ﷺ بر قرار می‌گردد که حضرتش می‌فرماید:

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السَّرُورَ. ۱

خداوند تو بر اهل قبور سرو و نشاط عطا فرما.

آری، زمانی که تمام اهل قبور مسرور می‌گردند که امام زمان خود را از غم و اندوه زمان غیبت نجات یافته ببینند و سرور محمد و آل محمد ﷺ همه عالم را گرفته باشد صاحب قرآن ظهور فرموده و قرآن کریم و عزیز را از دست دشمنان که از هر طرف تیر و نیزه به آن می‌زنند نجات داده و بین حق و باطل جدایی انداخته و اهل حق و حقیقت راه را یافته و به سر منزل و مقصود خود رسیده و ظهور امام زمان ﷺ عالم را گرفته و فرقان حق و قرآن الهی هدایت خود را ظاهر نموده و بندگان

الهی راه توحید را یافته و احکام الهی اجرا گردد.

زمانی که او مؤمنین را از منت و سرزنش حسودان و بی دینان نجات داده و عزت همیشگی آنان ظاهر گشته و در بهشت محمد و آل محمد علیهم السلام در نعمت به سر می‌برند و رحمت الهی را لمس می‌نمایند و به یکدیگر بشارت می‌دهند و «الحمد لله رب العالمین» را به زبان جاری می‌نمایند. همان زمان است که مصداق کلّ این فرمایش:

اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ^۱

پروردگار را همه فقیرها را بی نیاز گردان.

ظاهر گشته و در جامعه فقیری نیست، بلکه همه مردم غنی و بی نیاز می‌گردند و این بی نیازی به برکت وجود حجّة ابن الحسن امام زمان علیه السلام می‌باشد که در حدیث هم این امر را بیان می‌فرماید.

زمانی که دیگر برای امر معاش زندگی مشکلات نیست و برای زندگی برنامه عوض می‌شود، زیرا زمان فقر و ناداری بر طرف می‌گردد. زمانی که برای پول و مال و منال در جامعه فساد می‌شود بر طرف می‌گردد.

زمانی که از هر جهت امور مادی و معنوی مردم به نصرت و یاری امام زمان علیه السلام به حالت تعادل و مساوات و عدالت تأمین و به کسی ظلم نمی‌شود و هر صاحب حقی حق خود را می‌گیرد.

زمانی که رزق و روزی فراوان است. زمانی که برای آب و نان مجبور به لقمه حرام نمی‌شوند، زمانی که برای به دست آوردن غذا و

امکانات به قتل یکدیگر نمی پردازند. زمانی که دزدی و خیانت بخاطر غنی بودن مردم بر طرف می گردد.

زمانی که برای به دست آوردن امکانات زندگی ناموس مردم به گناه و فساد نمی افتد. زمانی که بت و بت پرستی بر طرف می گردد. زمانی که شخص مجبور نیست برای آب و نان مقابل مردم و بندگان دیگر الهی قد خم نماید و منت دیگران را بکشد.

زمانی که فخر فروشی بر دیگران به خاطر ثروت چپاول شده بر طرف می گردد. زمانی که به خاطر زور و ظلم، مال و ناموس مردم در دست خائن و بی دین گرفتار باشد بر طرف می گردد. زمانی که تفاخر بی معنی بر طرف می گردد و هر شخص مأمور به انجام وظیفه خود می گردد.

زمانی که فقر به کلی در جامعه بر طرف می گردد، فقری که عوارض آن بی انداز است، فقری که نه تنها در یک جا آتش آن شعله می کشد، بلکه اگر در جامعه ای آمد به تمام برنامه آن جامعه لطمه زده، بلکه با امتداد آن جامعه به فسادها و بدبختی ها کشیده می شود. فقری که توان انجام وظیفه را در احکام الهی از جامعه می گیرد.

فقری که امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید:

الفقر الموت الأكبر^۱.

بزرگترین مرگ فقر می باشد.

آری، وقتی فقر در جامعه جای پیدا کرد آن جامعه را بر فساد

می‌کشاند، زیرا که مردم یک جامعه همه مساوی نیستند و زندگی‌ها مختلف است و هر کسی در حدّ خود احتیاجی را طلب می‌نماید و ضررهای فراوان ایجاد می‌کند.

به عنوان مثال؛ یکی از ضررهای بسیار بزرگ آن که به وسیله ظلم دیگران فقر عارض گشته و نمی‌گذارند دست مردم باز باشد در این صورت جهل عارض آن مردم می‌گردد، از لحاظ علم نمی‌تواند پیشرفت نماید و عقب می‌افتد، زیرا طرف باید بتواند از هر جهت راه علمی را ادامه دهد و امکانات علمی احتیاج دارد.

خلاصه در نتیجه دشمن غالب می‌گردد، چون قدرت علمی دشمن بیشتر می‌شود و بر مسلمین پیروز می‌گردد، وقتی فقر ادامه پیدا کرد امراض و گرفتاری‌های گوناگون بوجود می‌آید و عافیت از جامعه برداشته می‌شود و این فقر نه به خاطر اینکه طبیعتاً وجود داشته باشد. بلکه به خاطر ظلم و جنایت افرادی بی‌انصاف و از خدا بی‌خبر بر جان جامعه وارد می‌شود و گرفتاری و رنج و محنت ایجاد می‌نماید و جامعه را از آرامش می‌اندازد.

آری، وقتی فقر حاکم شد جامعه مجبور می‌شود برای امکانات خود دست به دست بیگانه گان بدهد و مجبور می‌شود که تحت قدرت دیگران کار کند و برده و بنده کفار و مخالفان اسلام و قرآن و اهل البیت علیهم‌السلام گردد و دشمنان از قدرت و قوت و دارایی و جوانی و از زن و مرد مسلمان و شیعه استفاده نموده و برای قوی کردن کفر و نفاق استفاده کند.

این هنگام است که فشار و گرفتاری افراد جامعه را سرگردان نموده

و حال و حواس و عقول را زائل نموده و از انجام وظیفه شرعی خود باز مانده و از خداوند و کتاب و دستور حضرات ائمه معصومین علیهم السلام دور شده است و به جای این که جامعه خدا پرست و وظیفه شناس وجود داشته باشد مسیر بی راهه را طی می کند.

در این صورت، بندگی دیگران را می نماید، بلکه باید بندگی خداوند را نمود که تمام نعمت ها از آن اوست که چشم و گوش و زبان و قلب و اعضا و جوارح به همه عطا فرموده، او که از هر نعمت عطا فرموده و کم نگذاشته است، او که آسمانها و زمین را خلق نموده و در آن بنا از کسی کمک نگرفته است.

او که ما را از نابودی به بود آورده او که دست مبارک قدرتش تمام ذرات عالم را خلق نموده. او که کسی قدرت مدح و ثنای او را ندارد. او که احدی نمی تواند بگوید. من محتاج او نیستم.

او که تمام عالم را خلق نموده است. او که همه مردم عالم و عوالم محتاج خان او می باشند. او که اگر یک لحظه از ما نظرش را بردارد ما نابود می شویم. او که سزاوار پرستش می باشد.

پس با بر طرف شدن فقر به دست با کفایت حضرت بقیة الله الأعمش علیه السلام شرافت بسیار بسیار بزرگ به جامعه داده می شود و جامعه از بد بختی نجات پیدا می کند.

پس شخصیتی بسیار بالا می آید و بر سر جامعه دست رحمت و رؤفت و عزت می گذارد، آن وقت جامعه نفسی سالم می کشد و از تمام فشارهایی که دشمن ایجاد کرده، نجات پیدا می کند و آن موقع است که حقیقت فرمایش پیغمبر را مقداری درک می نمایم که می فرماید:

خداوندا! همه فقیرها را غنی گردان.

همان ایام ظهور مهدی محمد و آل محمد علیهم السلام می باشد.

آری، در آن زمان گرسنگان عالم سیر می گردند. همان گونه که

حضرت پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله دعا می فرماید:

اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ^۱

پروردگارا همه گرسنگان را سیر فرما.

وقتی در جامعه‌ای عده‌ای گرسنه وجود داشته باشد، مخصوصاً گرسنگان آبرومند و عده‌ای در عیش و اسرافکاری و حرام خواری و با ثروت مشغول معصیت خداوند گردند و از گرسنگان بی خبر باشند در این جامعه مسلم عده‌ای می سوزند و شب و روز در بدبختی به سر می برند، وظیفه همه سنگین است که باید این نقص بر طرف گردد و این نقص مسلم در یک جا و دو جا نیست.

بلکه در تمام کشورها و شهرها وجود دارد. لذا احاطه عمومی و قدرت عمومی می خواهد و بآدمت، با کفایت حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام تمام این نابسامانیها بر طرف می گردد. آن وقت است که فرمایش حضرت رسول گرامی اسلام اجرا می گردد. یعنی زمانی که همه گرسنگان سیر می گردند.

آن ایامی که همه عریانها مستور به لباس عزت می گردند، فرا می رسد آن ایامی که قرض و گرفتاری‌های مردم بر طرف می گردد فرا می رسد، آن ایامی که آبروهای آبرومندان حفظ می شود ایامی که هر

۱. بحار الأنوار: ۱۲۰/۹۵، البلد الامین: ۲۲۲، مستدرک الوسائل: ۴۴۷/۷، المصباح للكفعمی: ۶۱۷.

شکسته شده در ایام غیبت و مؤمن به خداوند شکستگی او بر طرف می‌گردد.

ایامی که هر مهموم و غم‌ناکی غم و اندوهش بر طرف می‌گردد. ایامی که غریب‌ها به وطن خود بر می‌گردند. ایامی که اسیرها آزاد می‌شوند و زندانیان خلاص می‌گردند. ایامی که تمام امور مسلمین اصلاح و تمام اموری که فاسد شده، اصلاح می‌گردد. ایامی که همهٔ مریضها شفا می‌یابند و از امراض خلاص می‌شوند.

ایامی که همهٔ حالهای بد به نیکویی بر می‌گردد و حالها خوش می‌گردد. ایامی که قرض‌ها ادا می‌شود.

آری به قدرت حضرت احدیت و رحمت پروردگار با دست قدرت مند حضرت بقیة الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف تمام امور اصلاح می‌گردد.

آن موقع است که دعای حضرت رسول الله ﷺ که سفارش به خواندن در ماه مبارک رمضان فرموده به طور کامل عملی گردد. به امید روز ظهور حجّة ابن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف.

زمان بر طرف شدن گناهان

آری، زمان ظهور حضرت، زمان جدا شدن کافر از مؤمن می باشد دیگر در آن زمان نفاق بر طرف می گردد، شخص مؤمن از دست منافق در آزار و اذیت نیست که شخص منافق او را به وسیله خدعه و خیانت اذیت کند.

زیرا که زمان منافقان و کافران و زورگویان به سر می آید. آرامش مؤمنین را فرا می گیرد و به راحتی به زندگی خود ادامه می دهند در جامعه عفت و پاکدامنی حاکم می گردد و دیگر بی عفتی و بی غیرتی تمام می شود. محرمات و خلاف دستورات الهی بر طرف می گردد.

در آن دوران دین قدرت و قوت پیدا می کند و صاحب دین، دین خداوند را تقویت می کند آنچه به صلاح دین و جامعه اسلام نیست بر می دارد.

آنان که دوست دارند واجبات الهی ترک نشود و تمام واجبات انجام شود به مقصد خود می رسند واجبات الهی انجام می شود و در انجام آن از هر سوی یاری و نصرت حق می رسد.

شکر الهی

در آن زمان بصیرت انسانها بسیار زیاد می گردد، ولی نعمت خود را آشکار می بینند و نعمت را از حضرت احدیت می دانند و خوب صاحب خود را می شناسند و به صاحب خود خوب عرض ادب

می نمایند. نعمت‌ها را از خداوند دانسته و به دست ولیّ او جاری می‌بینند.

در آن زمان تمام امکانات را از خداوند می‌بینند و عبادت را برای خدا واجب می‌دانند و بندگی را مخصوص حضرت احدیت می‌بینند. در آن زمان به طور کامل متوجه می‌شوند که هر چه استفاده نموده‌اند از خداوند بوده از جمله زندگی، اولاد، خانواده، مال، خانه و آنچه داشته‌اند از حضرت احدیت بوده و هست و خوب ولیّ نعمت خود را یافته و شرمنده احسانهای خداوند می‌شوند و برای او شکر و حمد و ستایش می‌کنند و در شکر گذاری خود را مقصر می‌بینند، زیرا بیش آنان بالا رفته و از لحاظ عقل و ادب به برنامه ویزای بر خورد نموده‌اند.

آن زمان است که لذت نعمت و شکر الهی را می‌فهمند و شیرینی عبادت و طاعت حضرت حق را می‌یابند. در آن موقع می‌یابند که چه خسارتها داشته‌اند.

در آن زمان می‌یابند که‌ای کاش زودتر ما از خداوند فرج امام زمان خود را می‌خواستیم و به دنیای بی‌فایده مشغول نمی‌شدیم و آن موقع می‌یابند که در دوران غیبت به غفلت به سر می‌بردند و در ظلمت زمان غیبت چیزی را که باید دنبال می‌کردند از دست داده‌اند.

آری، زمانی که خورشید ولایت ظهور نماید شب تیره و تاریک بر طرف می‌گردد و سیاهی و چاهای ضلالت معلوم می‌گردد.

و افراد گریه‌ناک معلوم و درندگان و گزندگان و آزار دهندگان و کسانی که سد راه قرآن و اهل بیت بودند، آشکار و رسوا می‌شوند و

همه خوبان آنان را می شناسند و به آنان لعن و نفرین می نمایند و روز
 سیاه بی دین ها فرا می رسد و آنان که منتظر دین واقعی و حقیقت و
 معنویت بودند به سر چشمه وصال مولای خود نایل می گردند.

خاتمه؛ با طلب مغفرت از درگاه حضرت احدیت از گناهان و
 لغزش ها در همه روزگار زندگی و با شکر و سپاس بی حد از درگاه با
 عظمت او که موفقیت مرحمت فرمود و نعمت های بی حد و شمار عطا
 فرمود و با درود و صلوات بی شمارش به حضرات ائمه معصومین علیهم السلام
 و درخواست لعنت و هلاک برای دشمنان آنان و با درخواست فرج و
 ظهور و صحت و سلامتی آقا امام زمان حضرت ولی عصر علیه السلام مطلب را
 به پایان رسانده و همه با هم دست به دعا بر می داریم و می گوئیم:

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لِيَوْمِكَ الْفَرَجَ.